

ZALET

ISSN 1847-3156

Srednja škola Buzet

lipanj, 2022.

Impressum

Glavna urednica:

Kim Marušić

Grafički urednici:

Erika Vivoda

Ivan Črnac

Ivo Flego

Ela Gržinić

Natali Kontić

Ema Majer

Ana Paola Musizza

Učenici suradnici:

Natali Černeka

Morena Dušić

Aurora Hrvatinić

Antonia Klarić

Emma Majer

Rebeca Marušić

Mia Medica

Elmir Muratagić

Erika Nežić

Matea Nežić

Donat Prodan

Paola Puh

Pina Soldatić

Lektorica:

Tea Peloza, prof.

Lektorica tekstova na engleskom jeziku:

Sanja Pincan, prof.

Obrada i grafičko uređenje:

Sanda Daus, prof.

Naslovnica:

Mia Medica i Paola Puh

Adresa:

Antuna Cerovca-Tončića 7, 52420

Buzet

E-mail: ss-buzet@ri.t-com.hr

Facebook: Srednja škola Buzet

Tisak: I. T. M. Vrbovec d. o. o.

Učestalost izlaza: izlazi jednom godišnje

“Jučer je prošlost, sutra neizvjesnost, danas je dar.”

Dragi čitatelji Zaleta,

mi mladi smo optimisti i znamo da se život odvija u sadašnjem trenutku i da upravo mi, kreatori boljega života, moramo cijeniti svaki trenutak jer je danas zapravo ono što sigurno imamo, a sutra je novi dan, novi početak.

Ponosni smo što je upravo nama pripala čast kreirati ovogodišnji broj Zaleta, odraz širokoga spektra naših ideja i emocija koje smo izrazili tekstovima, fotografijama, ilustracijama, anketama i zabavnim sadržajima.

Smisao je ovoga školskog lista pokazati i sebi i drugima kako postoje potencijali u našim mladim generacijama i kako s pozitivnim stavovima možemo svijet učiniti ljepšim mjestom bez obzira na situaciju u kojoj se trenutno nalazimo. Svi učenici mogu doći do izražaja, onako kako nas je već tome naučilo suvremeno informatičko doba.

Zahvaljujemo svim kreativcima: našim novinarima, ilustratorima ovih divnih stranica, ali i fotografima koji su prikupljali materijale. Svi smo zajedno ostvarili ciljeve na koje smo jako ponosni. Naravno, hvala svim profesorima koji su izdvojili svoje vrijeme kako bi pridonijeli nastanku novoga broja, a posebna zahvala lektoricama Tei Peloza i Sanji Pincan te profesorici Sandi Daus na završnome grafičkomu remek-djelu.

Vaše uredništvo

SADRŽAJ

PROJEKT ERASMUS	5
Projekt u sklopu programa Erasmus+ - „My Future in My Hands“	6
NOVA LICA NAŠIH UČIONICA.....	11
ISKUSNA LICA NAŠIH UČIONICA	21
SPORTSKI DUH SREDNJE ŠKOLE BUZET.....	25
U zdravom tijelu zdrav duh	26
Veliki sportski talenti Srednje škole Buzet.....	28
Sportaši 3. g razreda	31
Da se malo pohvalimo.....	33
TRI , DVA , JEDAN , VOZI !.....	34
Tri , dva , jedan , vozi!	35
Formula driver i Erik Maglica	37
URBANA UMJETNOST	39
Spray Painting.....	40
Body Piercing.....	44
Tetoviranje.....	47
POETSKI KUTAK.....	51
Alfred Kamenski (izmišljeni intervju).....	52
Jadi zaljubljenog dvorskog pjesnika	54
Cigarettes at 2 a.m.	55
Doomed Romance	56
Our Fight for the Light	57
Stardust	57
U tihoj, tmurnoj noći	58
My New Hobby	59
RAZLIČITI, ALI JEDNAKI	60
Upoznavanje manjina i nepravde prema njima	61
Diskriminacija pripadnika LGBTQ+ zajednice	61
Rasizam	62
Supkulture mladih	64
Supkultura i moda	64

Glazba u supkluturnim stilovima.....	66
MATURANTI.....	68
Upoznajte maturante generacije 2021./2022.....	69
MOJA MLADOST, MOJA HRABROST	83
Problemi mladih	84
Kako osvojiti srce baš svake cure u pet koraka.....	86
Kamo gremo? Ni ni bitno!	88
Razgovor s Elijem Piskom i njegovom unukom Elom Gržinić.....	90
ZABAVNI KUTAK	94
Psihotest: Pronađi sebe!	95
Križaljka	97
Biseri	98
Osobnosti našeg razreda	100

PROJEKT ERASMUS

Projekt u sklopu programa Erasmus+ - „My Future in My Hands“

Zbog pandemije koronavirusa Erasmus+ projekt *My Future in My Hands* nije se moglo realizirati onako kako je predviđeno projektnom prijavom.

Projektnom prijavom planiran je odlazak 24 sudionika (20 učenika i 4 nastavnika) na trotjednu stručnu praksu, odnosno stručno osposobljavanje u njemački obrazovni centar Vitalis. Planirane su dvije mobilnosti, jedna u lipnju 2020. i druga u lipnju 2021. Međutim, COVID-19 onemogućio je provedbu tih dviju mobilnosti. S ciljem očuvanja i provedbe projekta te nakon razmatranja raspoloživih opcija, Erasmus+ tim naše škole u dogovoru s partnerom Vitalis centrom odlučio se na provedbu jedne mobilnosti od 28. kolovoza do 18. rujna 2021. godine u koju će biti uključena 23 učenika i 2 nastavnika (6 učenika 2. b razreda, 7 učenika 3. b razreda i 10 učenika 4. b razreda) te dvije osobe u pratnji. Nakon odrađenih roditeljskih sastanaka i potpisivanja svih ugovora, u subotu 28. kolovoza, 23 učenika i 4 nastavnika krenulo je na put u Leipzig u Vitalis edukacijski centar na obavljanje stručne prakse u području strojarstva, elektrotehnike i programiranja. Nakon uspješno odrađenoga prvog tjedna prakse, većina učenika i nastavnika razvila je simptome bolesti COVID-19, a PCR test im je, nažalost, potvrdio zarazu. Shvativši da se osposobljavanje u Vitalis centru neće moći provesti, odlučili smo organizirati povratak svih sudionika. Organizacija povratka bila je izuzetno zahtjevna, i financijski i logistički, ali uz pomoć institucija i tvrtki na lokalnoj, regionalnoj i državnoj razini, uspio se postići dogovor. Ovdje moram istaknuti veliku angažiranost naše ravnateljice i izuzetnu dobru volju institucija kojima smo neizmjereno zahvalni: Ministarstva znanosti i obrazovanja, Istarske županije i Upravnoga odjela za obrazovanje, sport i tehničku kulturu, Hrvatskoga zavoda za javno zdravstvo, Zavoda za javno zdravstvo Istarske županije, Ministarstva vanjskih poslova, Veleposlanstva Republike Hrvatske u Njemačkoj, Županijskoga stožera civilne zaštite Istarske županije te prijevoznika Volte i Fils. Uz njihovu su pomoć svi sudionici sretno stigli svojim domovima.

Nakon prvoga šoka zbog novonastale situacije, liječenja i oporavka te povratka u školu, profesori se nikako nisu mogli pomiriti s činjenicom da je sve gotovo. Odlučili su okupiti sve učenike 2. b, 3. b i 4. b razreda, ukupno njih 42, nastaviti tamo gdje su stali radeći na projektu i završiti ono što su započeli. Sreća je što su već prošli sve faze projekta radeći u skupinama pa su i sami učenici mogli poučavati jedni druge. Sa sobom su donijeli postolja za semafore koja su uspjeli završiti na praksi u prvome tjednu. U školi smo nabavili sve što je potrebno za daljnju izradu (filamente, elektroničke komponente – tranzistore, LED diode, konektore i kablove, snažne mikroupravljače ArduinoMega2560 – mozak semafora, bakrene pločice – buduće matične ploče za elektroniku, razvijače za bakrene pločice, fina svrdla i ostali materijal). Učenici 2. b i 3. b razreda modelirali su semafore u programu Blender i isprintali ih na 3D printeru. Učenici 4. b razreda nacrtali su sheme električnoga upravljačkog kruga semafora te projektirali tiskane pločice. Pripremom tiskanih pločica za razvijanje bavili su se učenici 2. b i 3. b razreda. Daljnju obradu pločica preuzeli su učenici 4. b razreda. Uslijedilo je lemljenje elektroničkih komponenata na pločice, a rad će se nastaviti povezivanjem gotovih tiskanih pločica i ArduinoMega2560 u strujne i upravljačke krugove. Na kraju će maturanti programirati ArduinoMega2560 kako bi semafori proradili u potrebnom režimu. U svim fazama provedbe projekta učenike vode i pomažu im profesori Lino Maretić, Mirijan Ritoša i Pino Zidarić, sudionici mobilnosti u Njemačkoj. Veliku pomoć imaju i od naše psihologinje Dubravke Ujčić Lukšić koja im je kao nastavnica u pratnji i na mobilnosti pružala podršku dok su boravili u izolaciji. Svi s nestrpljenjem iščekujemo da naši semafori prorade, a učenici nauče toliko toga novoga.

S obzirom na nove okolnosti u kojima smo se našli, tražili smo službeno produljenje projekta kako bi se ostvarili svi ishodi učenja i sam projekt uspješno završio. Agencija za mobilnost i programe EU odobrila je naš zahtjev za prolongiranje datuma završetka projekta pa je to sada 22. veljače 2022. godine. Međutim, projekt time neće biti u potpunosti završen jer će učenici i nastavnici raznim diseminacijskim aktivnostima prenositi svoje znanje drugim sudionicima. Svakako nas očekuje još puno poučnih i zanimljivih trenutaka.

koordinatorica projekta Sanja Pincan, prof.

Dojmovi učenika

Kakva su tvoja iskustva s mobilnosti s obzirom na pripremu, putovanje i smještaj? radnoga djela?

Svidjelo mi se kako su se naši profesori zauzimali za nas. Zadovoljan sam smještajem, a rad u radionici bio je izvrsno iskustvo.

Iskustvo s mobilnosti na mene je ostavilo pozitivan dojam. Putovanje, smještaj i sve ostalo bilo mi je super.

Pripremna faza bila je odlična i dobili smo sve informacije koje su nam trebale. Putovanje je isto bilo odlično, osobito zato što smo putovali avionom i to mi je bio prvi let u životu. Što se tiče smještaja, očekivao sam da će biti kako je bilo prikazano na stranici Vitalisa, no prevario sam se, ali to je zanemarivo. Što se tiče radnog dijela, bilo je sasvim okej, imali smo odličnog i pristupačnog profesora Henninga. Sve u svemu, moj je dojam pozitivan.

Što si naučio u strojnoj radionici? Što si naučio na greškama? Na što ćeš ubuduće pripaziti? raditi drugačije?

Rad u strojnoj radionici.

Naučio sam razne postupke kao na primjer bolje variti, turpijati, raditi navoje... Naučio sam i neke nove trikove koje sam primijenio u radu. Drugi put bolje ću paziti pri zavarivanju.

Naučio sam kako raditi navoje i da uvijek treba paziti na točnost. Prvi sam put napravio nešto čime se ponosim. No, bez mog tima ništa od toga ne bi uspjelo.

Naučio sam kako je ponavljanje majka znanja.

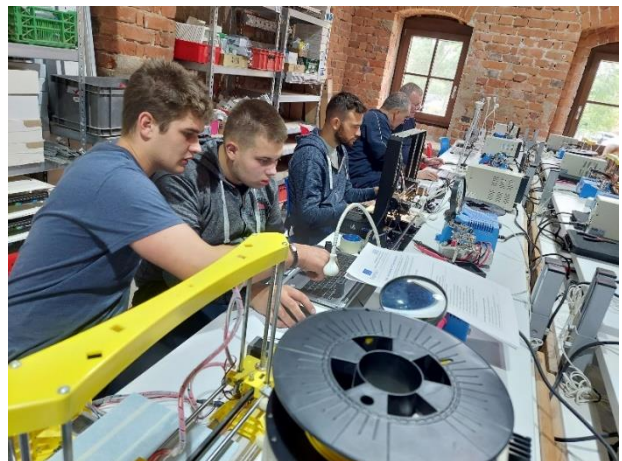
Što si naučio u elektroradionici? Opiši svoje iskustvo.

Naučio sam modelirati u Blenderu i printati 3D printerom. Najviše mi je pomogla upornost.

Najviše sam naučio kako crtati u 3D programu i naučio sam kako kalibrirati i staviti u pogon 3D printer. Pri tome nam je pomogao naš mentor Arran i puno nam je pomogao naš profesor Pino.

Što bi posebno izdvojio?

Posebno bih izdvojio organizaciju i cijelu ekipu. Organizacija i cijela ekipa bila je super i stvarno sam uživao razgovarati i zabavljati se s njima. Naravno, stekao sam puno novih prijatelja.

Rad u elektroradionici.

Posebno sam uživao u radionici gdje smo rješavali probleme uz vrlo strpljivog i stručnog mentora Henninga.

Sviđao mi se rad u metalnoj radionici te upoznavanje novih prijatelja na koje smo definitivno ostavili dobar dojam u samo par dana. Nikad ne bih rekao da u tako malo vremena možemo steći dobre prijatelje. I, naravno, izleti u Berlin i Leipzig jer nikad nisam bio tamo.

Što te se dojmilo na izletima u Berlin i Leipzig?

Posjet Berlinu.

Veliki gradovi, svidjelo mi se jer je sve mnogo modernije nego kod nas, nema smeća na ulicama i oba grada imaju odličnu povijest koju smo upoznali.

Leipzig mi baš i nije ostao u najboljem sjećanju, bilo je ružno vrijeme. Berlin je druga priča, ondje mi je bilo ljepše i stvarno mi se svidio svaki dio grada koji smo uspjeli vidjeti.

U Berlinu građevine, a u Leipzigu crkve i statue.

Ako imaš potrebu još nešto dodati, napiši...

Projekt je bio odličan, šteta što nije mogao proći normalnije zbog bolesti

Šteta što nećemo stići odraditi ovo do kraja...

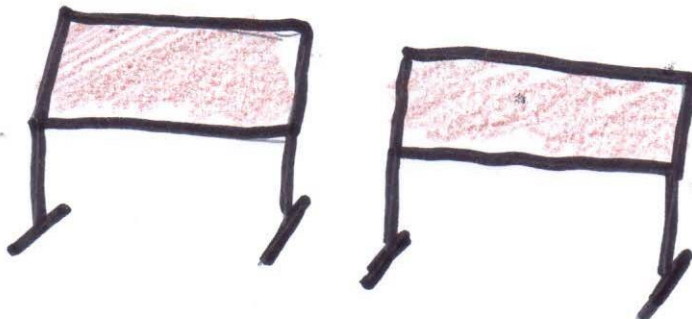

NOVA

LICA

NAŠIH

UČIONICA

Poput dosadašnjih Zaletovaca i mi slijedimo tradiciju te predstavljamo nove snage naše zbornice. Oni su nedavno uključeni u rad naše škole, ali već smo uspješno pronašli zajednički jezik. Svojom originalnošću obogatili su naše učionice, a da bismo ih još bolje upoznali, postavili smo im nekoliko zanimljivih pitanja.

Danijela Tatalović, nastavnica talijanskoga jezika

1. Koja načela i vrijednosti smatrate najbitnijima u radu sa srednjoškolcima?

- Smatram da u radu sa srednjoškolcima ima jako puno važnih načela i vrijednosti koje bi se trebale primjenjivati. Među najvažnijim bih izdvojila: načelo profesionalnosti, promicanje temeljnih vrijednosti poput slobode, demokracije, dostojanstva ljudske osobe, poštivanja i očuvanja okoliša i slično, a posebne vrijednosti koje bi svaki učenik trebao steći u obrazovanju i nakon završetka obrazovanja su: znanje, solidarnost i odgovornost. Sve navedene vrijednosti i načela nastavnik bi trebao primjenjivati i poticati u radu s učenicima.

2. Da možete sada birati, biste li se odlučili za neko drugo zanimanje?

- Da sada mogu ponovno birati, opet bih izabrala isto zanimanje.

3. Kako je izgledalo Vaše prvo iskustvo rada u nastavi?

- Moje prvo iskustvo rada u nastavi još uvijek traje, a započelo je u veljači ove godine kada sam se susrela sa srednjoškolcima, točnije samo s 3. i 4. razredom srednje strukovne škole. Iskustvo pamtim kao vrlo pozitivno, nimalo jednostavno, ali sve u svemu, to je mjesto gdje sam učila i još uvijek učim o nastavnom procesu, načinu i metodama rada s učenicima i slično.

4. Kako Vam je bilo surađivati s učenicima u našoj školi?

- Suradnja s učenicima u našoj školi zasad mi se pokazuje vrlo korektnom i pozitivnom. Posebno me se dojmila topla atmosfera u cijeloj školi te odnos nastavnika i učenika.

5. Imate li poseban cilj koji želite ostvariti u budućnosti?

- U budućnosti bih voljela profesionalno napredovati, razvijati vlastite nastavničke kompetencije te ispraviti svoje prethodne greške, na njima učiti i pokazati cjelokupni napredak. Nastavnik, kao i učenik, nikada ne bi trebao prestati učiti, razvijati se i napredovati jer to pridonosi razvitku cjelokupne nastave, nastavnog procesa pa i boljeg razumijevanja gradiva kod učenika i same zainteresiranosti za gradivo i za nastavni predmet, što je, na kraju, i najvažnije.

Jasmina Perić Markežić, nastavnica engleskoga jezika

1. Koja načela i vrijednosti smatrate najbitnijima u radu sa srednjoškolcima?

- Srednjoškolci su već mladi ljudi i nastojim se prema njima tako i odnositi. Svakako vjerujem da je, osim obrazovanja, uloga učitelja i pružanje odgojne podrške. Inzistiram na osobnoj odgovornosti učenika za svoje učenje, ali i ponašanje općenito jer je to nešto što u ovoj razvojnoj fazi morate posjedovati. S druge strane, iznimno mi je važno podržati i razvijati kod vas svijest o važnosti kritičkog promišljanja i samosvojnog pristupa problemima. Uvažavam mišljenje svojih učenika i nastojim vas zainteresirati za neke sfere koje vidim da su vam nepoznate. Želim kod svojih učenika razvijati duhovnu širinu i radoznalost.

2. Da možete sada birati, biste li se odlučili za neko drugo zanimanje?

- Rad s djecom i, općenito, s ljudima nešto je što sam oduvijek željela. Podučavala sam razne uzraste i mogu reći da je ovo jedan prilično zahtjevan i izazovan posao u kojem se ne smijete opustiti ni prestati učiti ni u jednom trenutku. No, ovo je, s druge strane, posao koji vam daje i izvjesnu slobodu u radu, razvija kreativnost i nikada nije dosadan. Mladi ljudi vam svu uloženu energiju trostruko vraćaju – ako ništa drugo, s njima ste uvijek u trendu! Ne, ne vidim sebe u drugim poslovima, pogotovo ne u kancelarijskim.

3. Kako je izgledalo Vaše prvo iskustvo rada u nastavi?

- Još kao studentica počela sam držati instrukcije osnovcima i to mi je bilo vrlo korisno iskustvo jer sam puno naučila o načinu na koji djeca uče i gdje sve mogu nastati problemi u učenju. No, školska učionica je nešto sasvim drugo. Sjećam se da su, kada sam prvi put ušla u učionicu, učenici bili mirni, ozbiljni i nastojali su biti brzi i točni u odrađivanju zadataka. Valjda sam im izgledala opasno s naočalama! :-D No, brzo su se opustili i shvatili da previše volim djecu da bih bila stroga!

4. Kako Vam je bilo surađivati s učenicima u našoj školi?

- Iskustvo rada u ovoj školi zaista mi je bilo dragocjeno. Nakon godina rada s mlađim uzrastima suradnja s vama bila mi je i poticajna i inspirativna. Mogu slobodno reći da sam puno toga novog naučila. U početku mi je bilo neobično što vas ne moram stalno upozoravati na disciplinu, a dodatni poticaj u radu da bi se izvršili zadaci bio je potreban tek kod rijetkih. Tu se kod vas vidi ta već prilično razvijena svijest o odgovornosti za osobni razvoj. Također, jako mi se sviđalo razgovarati s vama i čuti vaše stavove o nekim temama, usporediti ih sa svojim srednjoškolskim razmišljanjima.

5. Imate li poseban cilj koji želite ostvariti u budućnosti?

- Za početak, da moje šestaše naučim razlikovati Simple Present i Present Continuous Tense! :D Zahtjevno, znam! Nadam se da nas epidemija neće ponovo zatvarati u *online* formu i da ću uspjeti provesti neke radionice u šumi. Ekologiju smatram apsolutno najbitnijom temom u ovom trenutku i vjerujem da je naša uloga kao učitelja da kod vas probudimo dublje razumijevanje ovog problema, ali i da vas usmjerimo na povratak prirodi i povezanost s ostalim živim bićima. Vjerujem da je povratak prirodi od koje smo se otuđili jedini način da se očuvamo kao vrsta.

Sebastijan Blažević, nastavnik strukovno-teorijske grupe predmeta iz područja elektrotehnike

1. Koja načela i vrijednosti smatrate najbitnijima u radu sa srednjoškolcima?

- Za sada imam iskustvo samo u radu s nešto starijom populacijom, sa studentima. Sa srednjoškolcima se družim nešto više od mjesec dana. Bez obzira na navedeno, vjerujem da ima puno sličnosti u radu s mladima bez obzira na godine. Mislim da je vrlo važno stvoriti dobar odnos koji će se temeljiti na međusobnom povjerenju, razumijevanju, uvažavanju i suradnji. Vjerujem da je takav odnos motivirajući za učenje i poučavanje, da potiče učenike na aktivno uključivanje u vlastito obrazovanje.

2. Da možete sada birati, biste li se odlučili za neko drugo zanimanje?

- Stječući svoje obrazovanje, nisam nikada mislio da ću raditi u obrazovanju. Područje moga interesa bile su tehničke znanosti, odnosno studiji elektrotehnike i strojarstva. Tijekom studija, ali i zbog vlastitoga interesa, kasnije me je jako zaokupila moderna fizika, posebice kvantna fizika i kozmologija tako da je teško reći bih li možda odabrao drugi studij da se sad vratim. Igrom slučaja nakon završetka studija ostao sam raditi na tom istom fakultetu, odnosno Tehničkom fakultetu u Rijeci i tako je započeo moj rad na edukaciji mladih naraštaja. Posao nije lak, ali ima svojih draži i nije mi žao što sam se za to odlučio. Mislim da bih opet odabrao isto zanimanje i radio kao nastavnik, bez obzira na možda drugu kombinaciju studija koju bih sada odabrao.

3. Kako je izgledalo Vaše prvo iskustvo rada u nastavi?

- Moja prva iskustva u poučavanju potječu još iz studentskih dana. Za vrijeme studiranja radio sam na fakultetu kao demonstrator iz mnogih predmeta gdje sam kolegama studentima odgovarao na pitanja iz pojedinih predmeta ili radio na laboratorijskim vježbama. Taj dio obično je prolazio u susretu u učionici s jednim ili nekoliko studenata koji dolaze s konkretnim pitanjima u vezi nekog zadatka ili neke teme. Laboratorijske vježbe na kojima sam sudjelovao kao demonstrator sastojale su se od toga da studenti na radnom mjestu spajaju neki elektronički sklop, a demonstrator pregledava je li sve ispravno spojeno i pomaže studentima u radu. Prvi nastavni sat u svojstvu asistenta na fakultetu održao sam prije nekih pet godina iz predmeta Osnove robotike skupini od dvadesetak studenata na laboratorijskim vježbama na računalu. Kako je svaki početak težak, na početku sata borio sam se s tremom, ali tijekom sata ta je trema nestala. Prvi sat sa srednjoškolcima odvijao se početkom studenog u *online* obliku. Iako sam u posljednje dvije godine i sa studentima radio *online*, bilo je izazovno uključiti se dva mjeseca nakon početka nastavne godine i prve sate održati na daljinu. U ta dva dana *online* nastave koncentrirao sam se na ponavljanje sadržaja koji je dotad obrađen i primjere primjene u stvarnom životu. Od prvog sata nastave do danas volim razmišljati da sam napredovao u poslu podučavanja, odnosno prenošenju znanja i informacija na mlade naraštaje, a vjerujem da ima još mnogo prostora za daljnji napredak.

4. Kako Vam je bilo surađivati s učenicima u našoj školi?

- Kao što sam već napomenuo, razdoblje provedeno u ovoj školi zaista je prekratko da bi bilo referentno za donošenje nekih velikih zaključaka. Prvi dojam je pozitivan, svi su vrlo otvoreni i susretljivi. Nadam se uspješnoj suradnji i s djelatnicima i s učenicima škole. Ono što je potpuno različito od mog dosadašnjeg rada je broj učenika koji je u ovoj školi optimalan i omogućuje poznavanje svakog pojedinca za razliku od toga kada imate preko 150 studenata i ne možete svakoga upoznati na taj način.

5. Imate li poseban cilj koji želite ostvariti u budućnosti?

- Naravno da imam ciljeve, oni nas pokreću i tjeraju naprijed, što je dobro. Važno je biti fleksibilan u njihovoj realizaciji ili mijenjanju ako to postane potrebno i nikako ne postati rob nekog cilja. Zasad mi je cilj što bolje odrađivati posao kojeg sam se prihvatio.

Ferdo Milanović, nastavnik strojarske grupe predmeta

1. Koja načela i vrijednosti smatrate najbitnijima u radu sa srednjoškolcima?

- Uzajamno razumijevanje i poštovanje, korektan odnos i ravnopravnost u svakom smislu i pogledu. Želim poticati kritičko mišljenje kao i kreativnost kod učenika.

2. Da možete sada birati, biste li se odlučili za neko drugo zanimanje?

- Ovo je teško pitanje. Biti nastavnik plemenito je zanimanje i čovjek u njemu doživi puno lijepih trenutaka. Neke stvari nisu dobro regulirane pa nije jako poželjno.

3. Kako je izgledalo Vaše prvo iskustvo rada u nastavi?

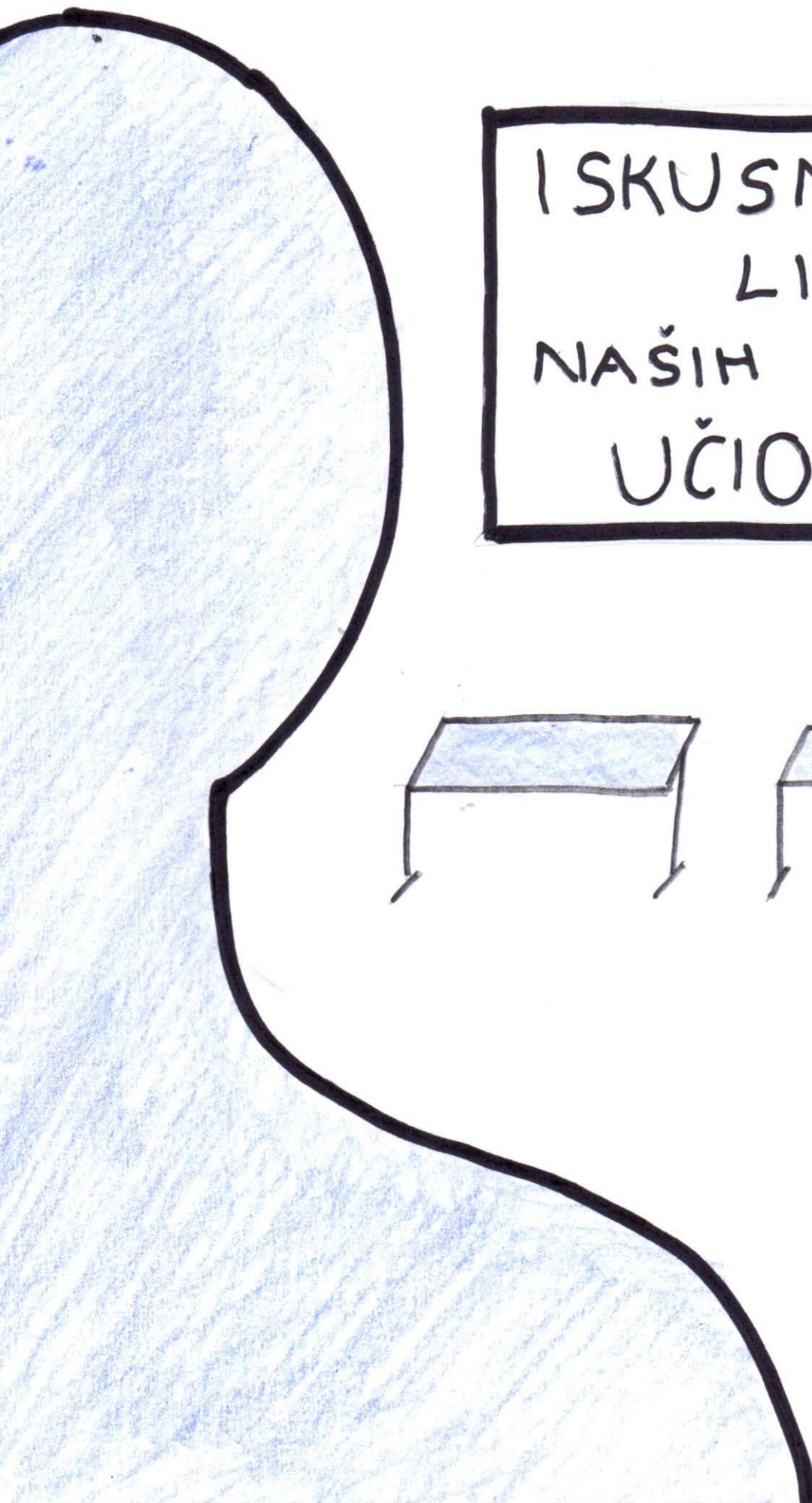
- Svaki je početak težak pa i ovaj. U početku čovjek radi pogreške kojih se kasnije čak i srami. Rad s ljudima općenito je težak pa i s učenicima. Prvih dana mojega podučavanja bilo je previše demokracije u razredu pa je kasnije bilo teže uspostaviti radnu disciplinu.

4. Kako Vam je bilo surađivati s učenicima u našoj školi?

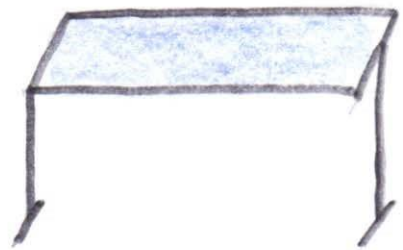
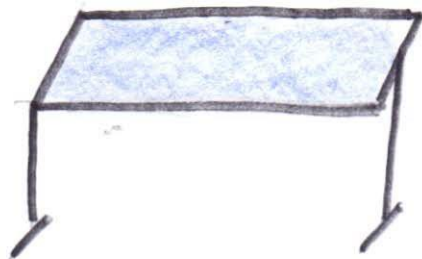
- U našoj – vašoj školi radio sam prije nešto više od deset godina i koliko vidim, nije se puno toga promijenilo. Razredni odjeli relativno su mali, a učenici korektni pa je u školi lijepo raditi. Jako mi se sviđa odnos između nastavnika, ali i odnos nastavnik - učenik.

5. Imate li poseban cilj koji želite ostvariti u budućnosti?

- Što duže surađivati s mladim ljudima, na taj način i sam se osjećam mlađim.

ISKUSNA
LICA
NAŠIH
UČIONICA

Tijekom ove školske godine dvojica naših nastavnika odlaze u mirovinu pa je bilo sasvim prirodno da im posvetimo rubriku u našem listu. Oni su duša naše škole, a njihova predavanja inspiriraju već godinama. Svojom beskrajnom strpljivošću, motiviranošću i upornošću odgojili su generacije naših srednjoškolaca. Nisu nam prenijeli samo znanje, već ljubav i mudrost koja će nas pratiti zauvijek.

Profesor Jurica Marinković već uživa u zasluženoj mirovini, a profesor Nebojša Knežević uskoro će rad u školskoj sportskoj dvorani zamijeniti nekim drugim aktivnostima. Obojica su ljubazno pristala odgovoriti na nekoliko pitanja.

Nebojša Knežević, nastavnik tjelesne i zdravstvene kulture

1. Koji dio nastavničkoga posla smatrate najtežim?

- Pripremu za nastavu i administraciju.

2. Imate li uspomenu iz naše škole koju posebno pamтите?

- Ima ih jako puno.

3. Imate li već razrađen plan kako će izgledati Vaši dani u mirovini?

- Poprilično.

4. Koju biste poruku uputili mladim nastavnicima?

- Posao nije adekvatno vrednovan. Bit ćete uvijek potplaćeni u odnosu na druge VSS poslove. Morate imati veliku ljubav prema svom poslu, tj, radu s djecom. Koliko ta ljubav bude trajala, toliko ćete ostati u prosvjeti. Divim se studentima koji odabiru ovo zanimanje.

Jurica Marinković, nastavnik strojarske grupe predmeta

1. Koji dio nastavnčkoga posla smatrate najtežim?

- Što je najteže pekaru nego napraviti kruh od lošeg brašna. Što je najteže zidaru nego napraviti zid od lošeg cementa. ŠTO JE NAJTEŽE UČITELJU NEGO NAPRAVITI ČOVJEKA...

2. Imate li uspomenu iz naše škole koju posebno pamtite?

- Moja uspomena nije događaj, nije trenutak. Moja uspomena je osoba. To je moj „stari“ ravnatelj. Nikada nisam više uživao u poslu.
TO JE NAJBOLJI ČOVJEK KOJEGA ZNAM!

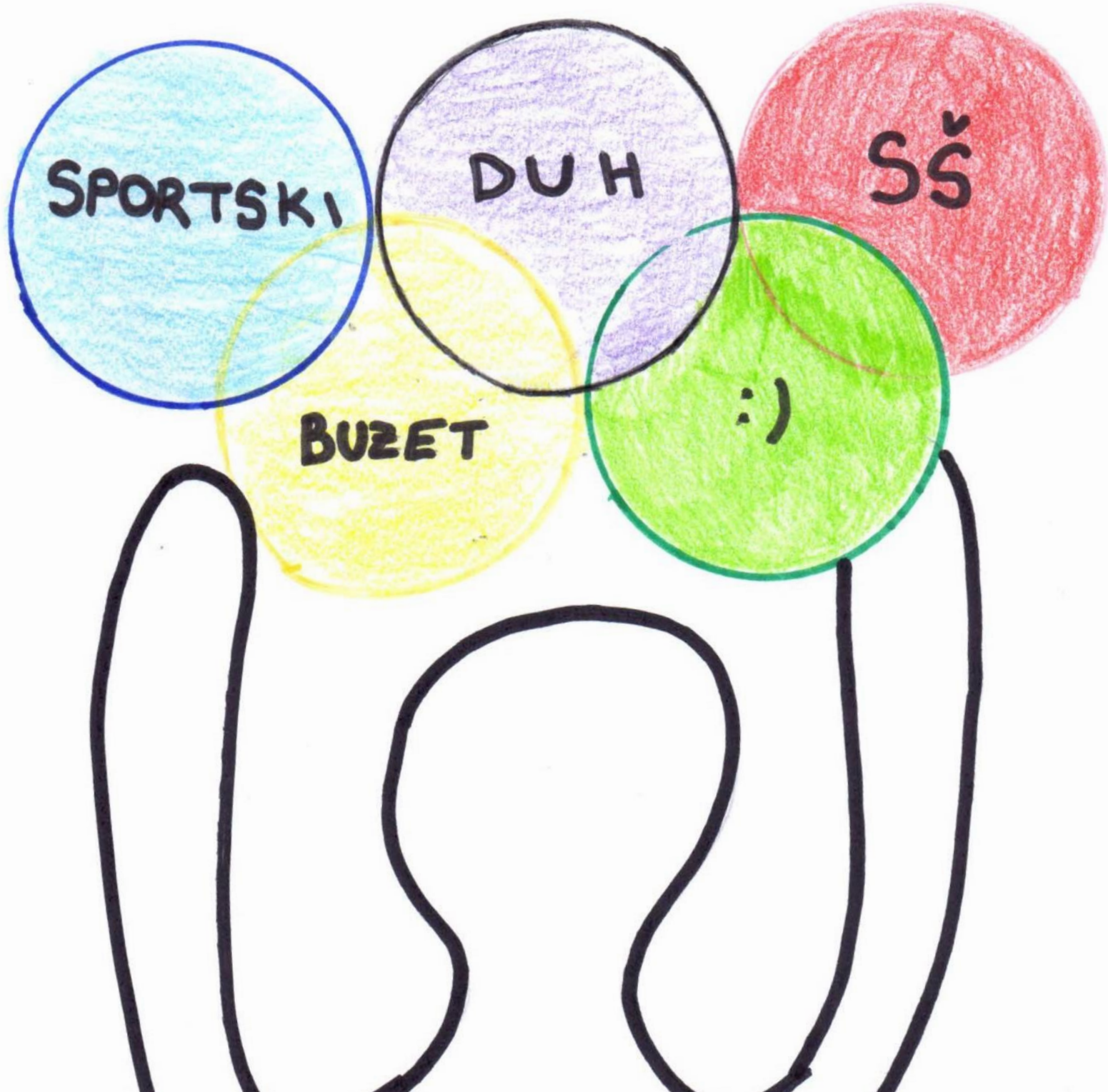
3. Imate li već razrađen plan kako će izgledati Vaši dani u mirovini?

- Kad čovjek ode u mirovinu, nađe se na raskrsnici. Jedan putokaz pokazuje povratak u djetinjstvo, a drugi povratak u budućnost. Za sada moj plan ima samo naslov:

MOJA PENZIJA – NOVA DIMENZIJA

4. Koju biste poruku uputili mladim nastavnicima?

- Uživajte u svom radu, predajte mu se maksimalno. Pokažite učenicima da vam je stalo, da volite svoj posao. Ali sve to u radnom vremenu. Jer osim ovoga postoji i neki drugi život. **UMIJEĆE JE POSTIĆI RAVNOTEŽU!**

SPORTSKI

DUH

SŠ

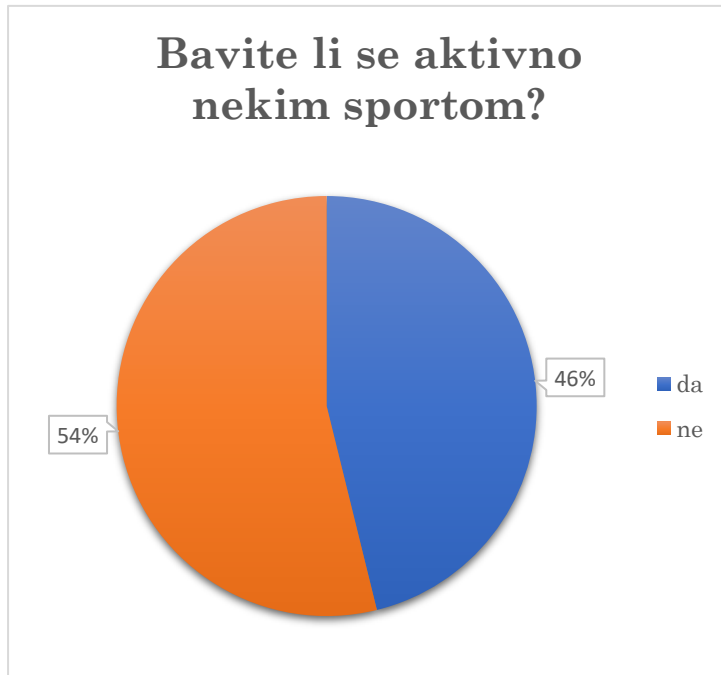
BUZET

:)

U zdravom tijelu zdrav duh

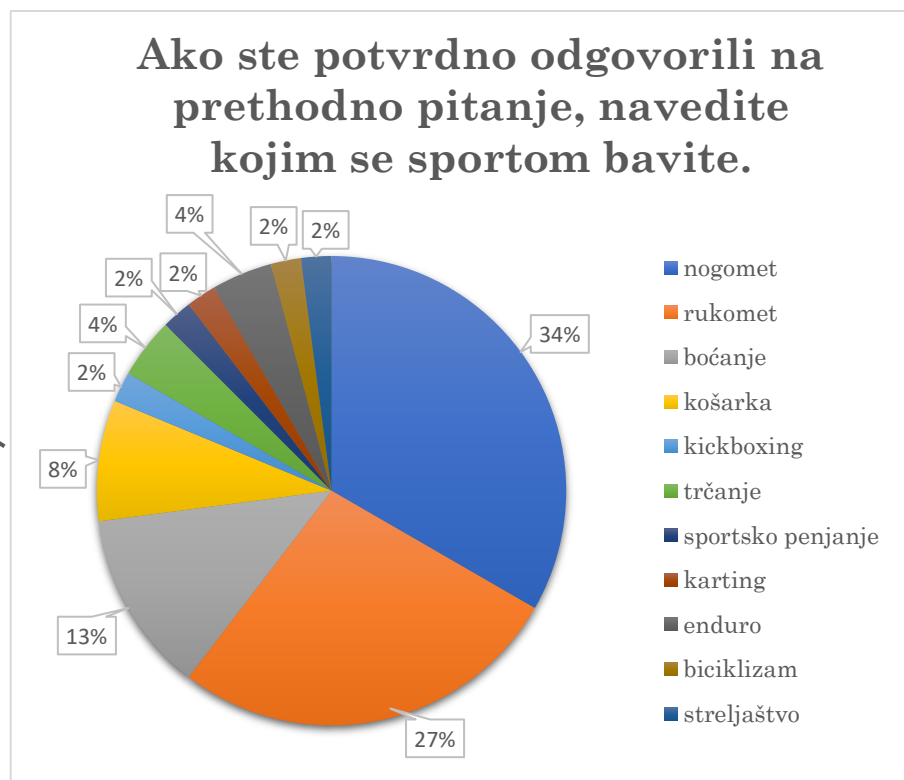
Sjedimo dok učimo, sjedimo dok igramo videoigrice, sjedimo dok slušamo glazbu i gledamo filmove. A kad se krećemo? Vrlo rijetko. Budući da je bavljenje sportom danas važnije nego ikad, istražili smo koliko su učenici naše škole aktivni u tome.

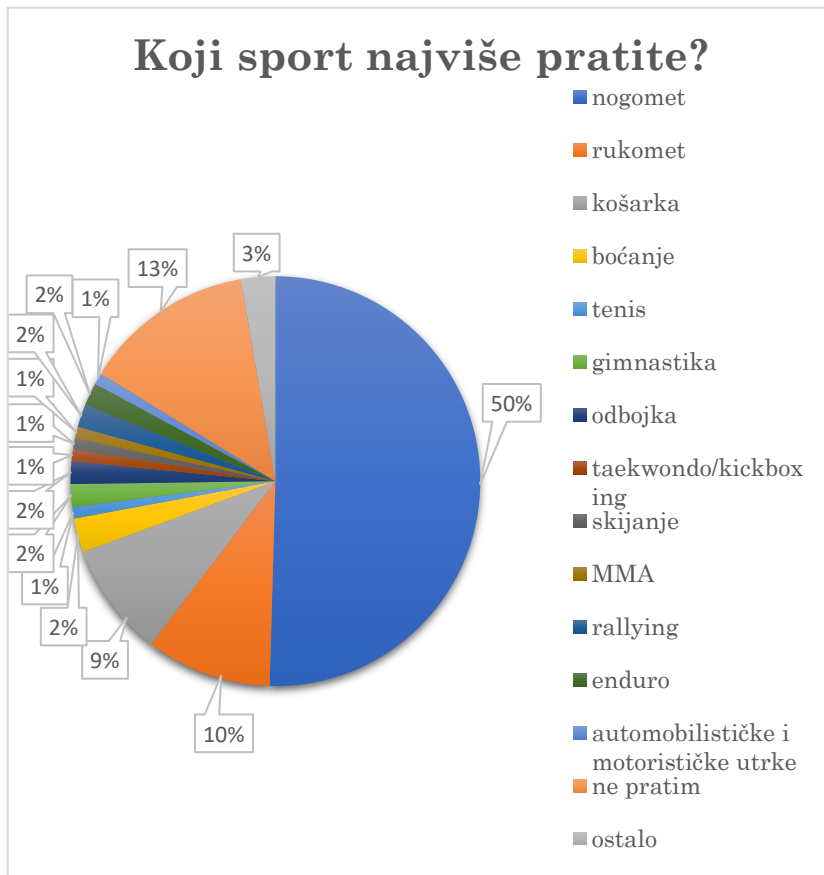
Anketu je ispunilo 104 učenika.

Nismo baš aktivni, zar ne? Iako smo to znali, ipak smo očekivali malo bolje rezultate. Pokrenimo se, ljudi!

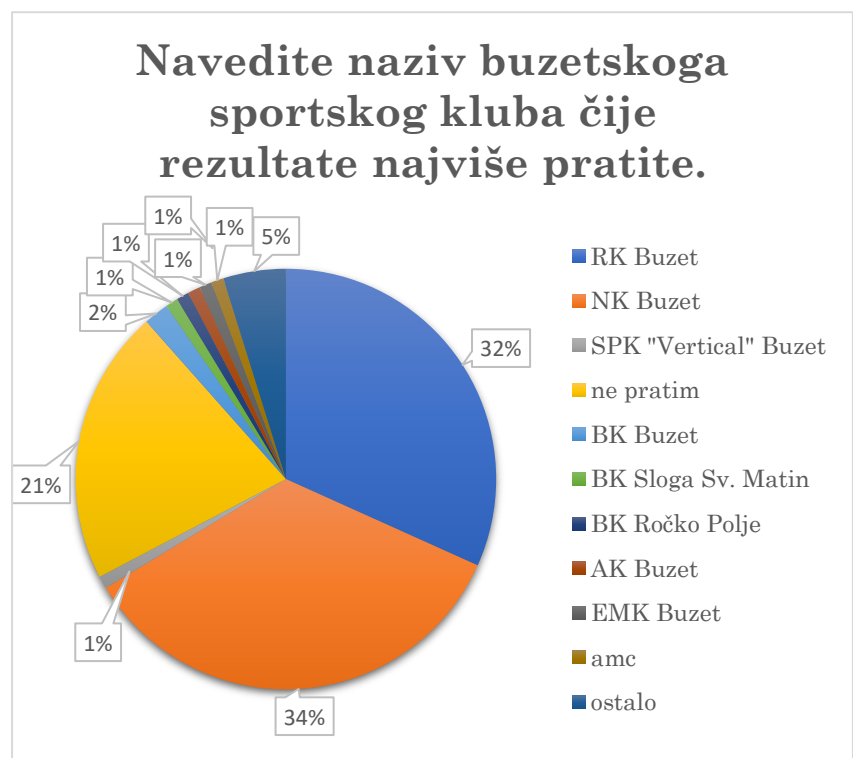
Većina očito najviše voli loptu i dobro društvo. Timski su sportovi broj jedan u našoj školi.

Očekivano, nogomet je najvažnija sporedna stvar na svijetu, a i reprezentacija nam se upravo plasirala na svjetsko prvenstvo.

Čini se da veći broj učenika još uvijek ne zna za uzbuđenja koja vladaju bužetskim sportskim terenima. Pridružite se učenicima koji najviše prate rukomet i nogomet.

Erika Vivoda, 3. g

Veliki sportski talenti Srednje škole Buzet

U sklopu gradskog praznika Subotine 2021. i Dana Grada Buzeta, Zajednica sportskih udruga Grada Buzeta je sa zakašnjenjem, zbog pandemije bolesti COVID-19, održala svečanu dodjelu nagrada i priznanja najboljim buzetskim sportašima, klubovima i djelatnicima za 2020. godinu. S ponosom možemo istaknuti da su među najboljim sportašima i učenici naše škole. Tim povodom htjeli smo nešto više doznati o njima pa smo im postavili sljedeća pitanja:

1. **Koliko dugo već trenirate sport kojim se bavite?**
2. **Što vas je navelo da počnete trenirati taj sport?**
3. **Možete li izdvojiti neki najdraži trenutak s treninga ili natjecanja koji posebno pamтите?**
4. **Je li vas dobiveno priznanje potaknulo da još više radite i da nastavite tim putem?**
5. **Imate li neke planove u budućnosti vezane za taj sport?**

Antonija Pastorčić (1. g), članica

Boćarskoga

kluba Vrh.

Natječe se za

školu boćanja

BZKGB i na

popisu je

reprezentacije

Hrvatske za

juniorke.

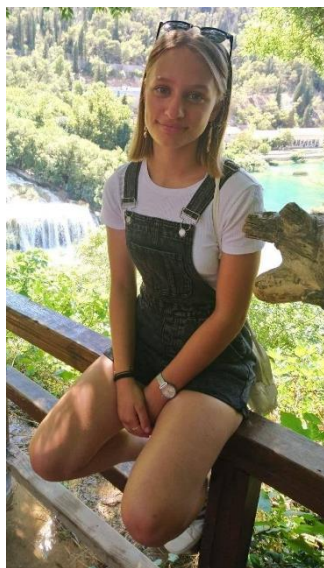
Proglašena je

najboljom

mladom sportašicom u 2020.

godini:

1. Boćanjem se bavim skoro pet godina, od početka 2017. godine.

2. Već od malih nogu bila sam okružena boćama. Moj djed, otac i brat igraju boće. Kao mala jako sam voljela gledati svoju obitelj kako igra pa sam poželjela i sama zaigrati. Zatim se ta želja pretvorila u ljubav prema boćanju.
3. Rekla bih kako su mi možda najdraži trenutci oni kada uspijem postići nešto što nisam ni sama mislila da mogu. Tada sam jako ponosna na sebe.
4. Priznanje me definitivno potaknulo da više radim. Tako znam da sam sposobna za mnoge stvari te da samo

moram biti uporna pa ću moći postići sve što želim.

5. Nemam neke velike planove vezane za svoju budućnost što se tiče tog sporta. Vjerujem da uspjeh u sportu ne potječe od nekakvih planova, već su za to zaslužni upornost i rad.

Stefan Majcan (4. b), član NK

Buzet koji je sa 16 godina debitirao za seniore i postao stalni član prve

postave. Redovno ocjenjivan kao najbolji mladi stoper lige sasvim je zaslužen proglašen najboljim mladim sportašem u 2020. godini:

1. Nogomet treniram već deset godina.
2. Počeo sam se baviti nogometom jer mi se činio kao najzabavniji sport.
3. Ne pamtim neki najdraži trenutak.
4. Priznanje me nije potaknulo.

5. Nemam nikakve planove u budućnosti vezane za taj sport.

Chiara Rytz (2. g), članica

Kickboxing kluba Fighter i

dobitnica priznanja za izuzetne sportske rezultate u 2020. godini.

Osvojila je nekoliko srebrnih i brončanih medalja, a najbolji joj

je rezultat dosad osvajanje

Europskoga kupa za starije

kadete 2019. godine:

1. Treniram punih deset godina.
2. Oduvijek sam htjela trenirati borilačke vještine pa sam tu vidjela priliku.
3. Kada sam prvi put pobijedila protivnicu koja je stalno bila korak ispred mene te kada sam osvojila svoju prvu nagradu u europskom natjecanju. Te događaje pamtim jer su mi dali puno veću motivaciju da treniram jače i bolje.
4. Osjećala sam se ponosno i zaslužno za sav trud koji sam

dala. Naravno, svaka nominacija, priznanje i medalja daje veću motivaciju svakom sportašu.

5. Nemam neki plan vezan za moj sport.

Karla Gržinić
(2. g), članica
RK Buzet i
dobitnica
priznanja za
izuzetne
sportske
rezultate u
2020. godini:

1. Rukometom se bavim već četiri godine.
2. Potaknuli su me prijatelji i višak slobodnoga vremena.
3. Nemam neki poseban najdraži trenutak osim pobjeda i raznih turnira.
4. Da, priznanje me potaknulo da više radim.
5. Zasad nemam neki plan vezan za budućnost.

Lorenzo
Nežić (2. b),
član RK
Buzet i
dobitnik
priznanja za
izuzetne

sportske rezultate u 2020. godini:

1. Rukomet treniram već osam godina.
2. Moj je otac trenirao rukomet pa sam tako i ja počeo.
3. Imam mnogo dragih trenutaka, ali ne bih htio isticati ni jedan.
4. Naravno da me je priznanje potaknulo da više radim i da nastavim tim putem.
5. Nemam neki plan vezan za budućnost.

Sportaši 3. g razreda

Ivan Črnac (rukomet)

Ja volim rukomet, njime se bavim od 1. razreda osnovne škole. Ponosim se svojim uspjesima i jako volim svoju ekipu s rukometa. Ne znam dokad ću trenirati.

Ivo Flego (rukomet)

Treniram rukomet već 11 godina. Trenutno treniram pet puta tjedno i imam otprilike tri utakmice tjedno. Nemam nekakve planove u budućnosti vezane za rukomet. Treniram ga zbog prijatelja i jer je zanimljiv sport.

Ela Gržinić (taekwondo i kickboxing)

Kad sam postala srednjoškolka, razmišljala sam kako bih se mogla uključiti u neki sport. Kako sam rukomet trenirala u osnovnoj školi, odlučila sam se za taekwondo i kickboxing. Na početku nisam voljela često dolaziti na treninge, no s vremenom sam to zavoljela. Ne

planiram baviti se tim sportom u budućnosti.

Aurora Hrvatin (rukomet)

Počela sam trenirati rukomet u 4. razredu osnovne škole zato što mi se činio kao zanimljiv sport i uvijek sam s djedom gledala utakmice naših seniora. Na prvoj sam utakmici zabila i svoj prvi gol, bila sam jako sretna. Inače sam aktivno trenirala rukomet, no zbog ozljede koljena morala sam nakratko prestati. Kod rukometa mi se najviše sviđaju putovanja i turniri. Bila sam u Italiji, Sloveniji, Srbiji i Slovačkoj.

Ema Majer (rukomet)

Bavila sam se rukometom u osnovnoj školi, ali sam prestala trenirati nakon nekoliko godina i vratila sam se tek prošle sezone. Treninge imamo tri do četiri puta tjedno. Volim ići na treninge jer naučim mnoge nove stvari. Ne planiram se profesionalno baviti rukometom pa mi zato ne stvara pritisak, a zbog druženja nije mi teško ići na treninge.

Kim Marušić (rukomet)

Počela sam se baviti rukometom prvenstveno radi zdravlja, ali igrajući ga, shvatila sam da mi također pruža osjećaj zajedništva, poštovanja i sreće. Svakako je bitno pobijediti u sportu, ali najbitnije je biti inspiracija svim mladim ljudima i kretati se za sve one koji to ne mogu.

Elmir Muratagić (nogomet)

Nogomet treniram već 11 godina. Time sam se počeo baviti zbog mojih prijatelja i strica te mi se sve više počeo sviđati. Nisam baš siguran hoću li se nastaviti baviti nogometom u budućnosti, no uvijek će mi biti najdraži sport.

Ana Paola Musizza (rukomet)

Treniram rukomet samo godinu dana, ali mi se taj sport svejedno jako sviđa. Nisam još toliko vješta, ali nadam se da ću se s vremenom poboljšati. Ne znam hoću li se rukometom baviti u budućnosti.

Matea Nežić (rukomet)

Volim rukomet i treniram ga od malih nogu. Ne odustajem od ovog sporta jer ga volim usprkos svim naporima i ozljedama. Najveći uspjesi moje ekipe su 2. mjesto na državnom natjecanju osnovnih škola te 3. mjesto na državnom natjecanju u mini rukometu.

Erika Vivoda (rukomet)

Rukomet treniram već osam godina. Imam puno lijepih uspomena kao što su odlasci na turnire i u rukometne kampove. Kao najveći uspjeh svoje ekipe izdvojila bih 2. mjesto na državnom natjecanju u rukometu za osnovne škole 2019. godine. Drago mi je što sam se odlučila baviti sportom jer me naučio vrijednostima kao što su timski rad i poštivanje drugih. Ipak, nikad mi nije bio prioritet, već zabava, stoga se ne planiram njime baviti i nakon završetka srednje škole.

Da se malo pohvalimo...

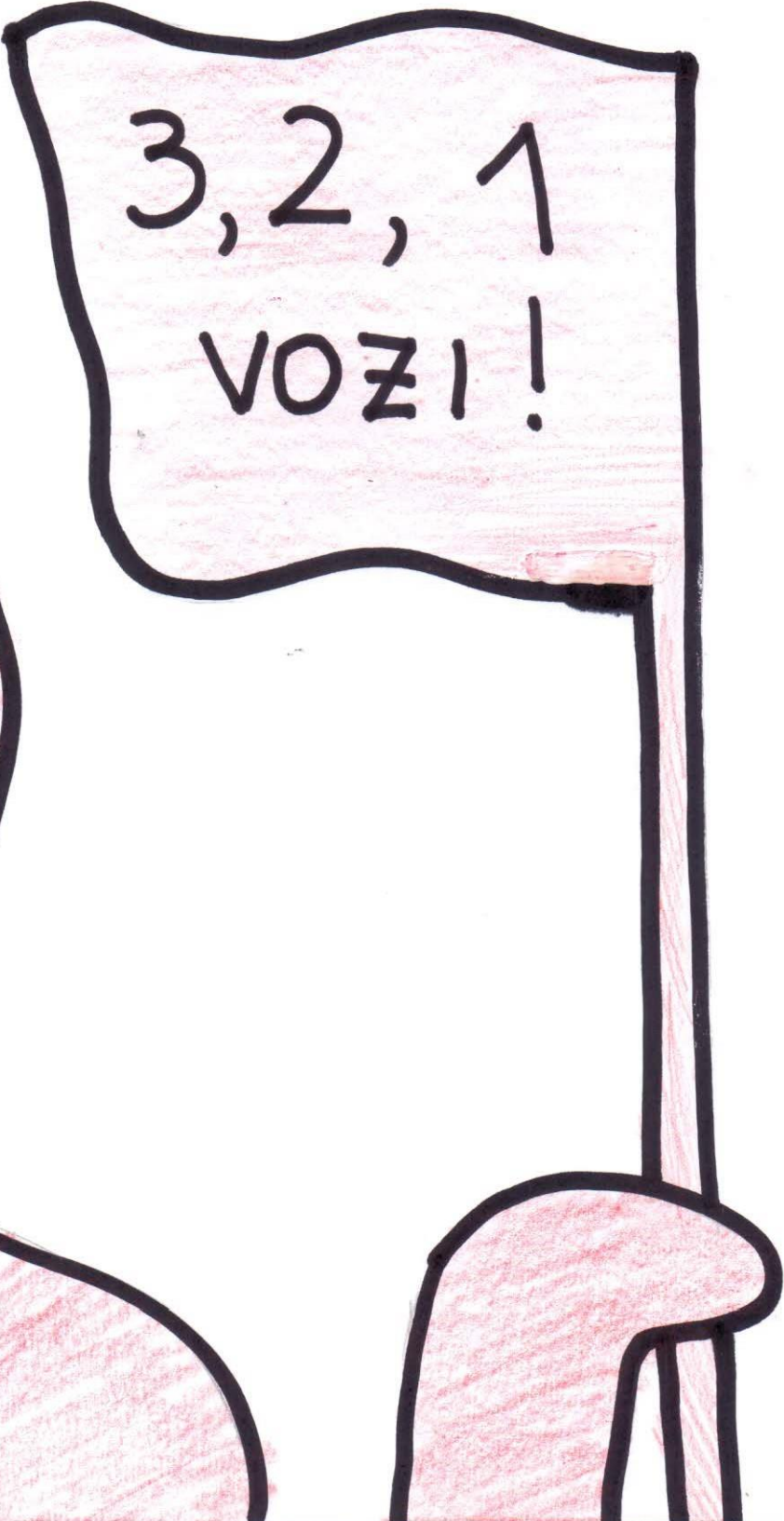
I ženska i muška školska rukometna ekipa ove je godine na županijskom Natjecanju ostvarila zapažene uspjehe. Ponosni smo na naše sportaše!

Naše su rukometašice na županijskom Natjecanju osvojile visoko 3. mjesto. Natjecanje je održano u Labinu 9. veljače 2022., a u borbi za broncu pobijedile su pazinsku ekipu. Naša se ekipa sastojala od bivših i sadašnjih igračica RK Buzeta koje su se srčano borile i zaslužno osvojile broncu.

Natjecanje za mladiće također je održano u Labinu 11. veljače 2022. Naši su se rukometaši vratili u Buzet kao županijski prvaci i tako izborili sudjelovanje na državnom natjecanju koje će se krajem ožujka održati u Poreču. Ekipa se sastojala od bivših i sadašnjih igrača RK Buzeta, a u finalu su se hrabro borili i pobijedili domaćine. Čestitke, rukometaši, i sretno na državnom!

3, 2, 1
VOZI!

A hand-drawn illustration of a sign on a stick. The sign is a rectangular shape with wavy edges, filled with light pink crayon and outlined in black. It contains the text '3, 2, 1' on the top line and 'VOZI!' on the bottom line, both in black marker. The sign is attached to a vertical black stick that is also filled with light pink crayon. To the left of the stick, there is a large, irregular shape filled with light pink crayon, possibly representing a hand or a part of a person. At the bottom of the stick, there is a small, rounded shape, also filled with light pink crayon, which could represent a foot or a base.

Tri , dva , jedan , vozi!

Gdje su automobili, tu sam i ja. U djetinjstvu sam često s tatom pratila nastupe trkaćih automobila, a sada posjećujem popularne autoutrke u Buzetu i okolici, pratim aktualnosti iz svijeta autoindustrije, učim o automobilima. Članica sam Autokluba Istra Racing Team Pazin iz Pazina i zasad obavljam poslove voditeljice odnosa s javnošću - objavljujem informacije na mrežnim stranicama kluba. Kad položim vozački ispit i napunim 19 ili 20 godina, sigurno ću se okušati kao vozačica trkaćih automobila. Moj stric u svojoj garaži čuva jedan trkaći automobil i jako me veseli što ću ga jednom moći voziti. Dotad uživam u druženju s drugim vozačima, razgledavanju novih automobila i beskrajnim razgovorima o automobilizmu. Tako sam stekla brojne prijatelje poput Erika i Igora. Erika sam upoznala na utrci Formula driver Limski kanal, postali smo jako dobri prijatelji, a za Igora sam saznala prateći reli-utрку u Poreču. Obojica su vješti i uspješni vozači pa sam ih poželjela predstaviti i u našem listu. Zainteresiranim čitateljima donosim priču o Igoru Varešku i razgovor s Erikom Maglicom.

Igor Vareško ima 28 godina i dolazi iz Pule. Automobilizmom se počeo baviti sa svega 17 godina vozeći svoj prvi automobil Škoda Octavia Cup.

One hand driver - Igor Vareško.

Smatram da je Igor pravi borac jer unatoč svim preprekama ustraje u svojim odlukama i nastavlja svoj san o autoutrkama. Njegova inspirativna priča zaslužuje da se s njom upoznaju i naši čitatelji jer nas uči da ako nešto želite, možete to i ostvariti,

samo treba imati volju.

Automobilizam i automobile voli odmalena. Svoju prvu utrku odvezio je 2011. godine u Skradinu. Započeo je s brdskim utrkama, a ove sezone okušao se u reliju. Početkom 2021. godine vozio je Clio R3 Maxi, a sada vozi Ford Fiestu Rally 4. Kaže da svog idola nema, ali u djetinjstvu mu je omiljeni vozač Formule 1 bio Michael Schumacher.

U mladim je danima često prebrzo vozio pa je 2013. doživio prometnu nesreću, Odjednom je pred njega izletjelo vozilo i...Bum! Kaže da se više ne sjeća kako je to bilo i da nije bilo strašno: „Znao sam da će se sve to pokrpati i da idemo dalje". Od brojnih se lomova brzo oporavio, ali je zbog teško oštećenih živaca izgubio funkciju lijeve ruke. Ipak, vjerovao je da će ponovno sudjelovati u utrkama, svjestan da su za to potrebne upornost, volja i želja.

Bez obzira na hendikep, Igor sudjeluje u pravim utrkama i impresioniran je činjenicom da i tamo ostvaruje odlične rezultate. Mladim automobilistima i početnicima poručuje da se voze u kontroliranim uvjetima koristeći svu opremu za autoutrke. Savjetuje im i da nikad ne luduju cestom te da pažljivo upravljaju automobilom.

Ford Fiesta Rally 4 , Igor Vareško i suvozač Marko Stiperski na 22. INA Rally Poreč 2021.

Formula driver i Erik Maglica

Erik Maglica vozi disciplinu Formula driver, kombinaciju brdske vožnje, kronometra i autoslaloma. Ta je disciplina prvo zaživjela u Italiji, a od 2015. godine popularna je i na istarskom poluotoku.

1. Kada ste počeli voziti autoutrke i zašto?

Prva autoutrka bila je Formula Driver Učka 2016. godine. Za 6. rođendan dobio sam mali motor pa sam se s njim igrao i popravljao ga. Nekoliko godina nakon toga otac i ja bili smo u ekipi jednog vozača. Stalno smo odlazili gledati autoutrke pa sam tako zavolio autosport. Jednoga dana dobio sam priliku nabaviti svoj prvi trkaći automobil VW POLO žuto-plave boje.

2. Imate li svoga idola?

Moj idol je Andrej Jereb, najbolji vozač relija u Sloveniji. Moj otac Peter bio mu je mehaničar te mi je uvijek pričao o njemu. Želja mi je postati dobar u reliju kao što je i on.

3. Što Vas motivira i daje Vam snagu za sudjelovanje u novim utrkama?

Moja motivacija je reli. Želim voziti reli te puno vježbam kako bih postao što bolji i brži u autosportu. Još sam mlad i imam puno prostora za napredak.

4. Koje detalje pamтите sa svoje prve utrke?

Tri tjedna nakon položenoga vozačkoga ispita odvezio sam svoju prvu utrku. Bilo me strah da će me automobil koji starta iza mene uhvatiti. Mijenjao sam brzine te mi je jedan dio mjenjača pao ispod nogu. Bojao sam se da je palo ispod kočnice te

da neću moći kočiti kad bude trebalo. Na kraju je sve super prošlo i odvezio sam svoju prvu utrku Formula Driver Učka 2016. godine.

5. Jeste li imali neku nesreću tijekom treninga ili utrke?

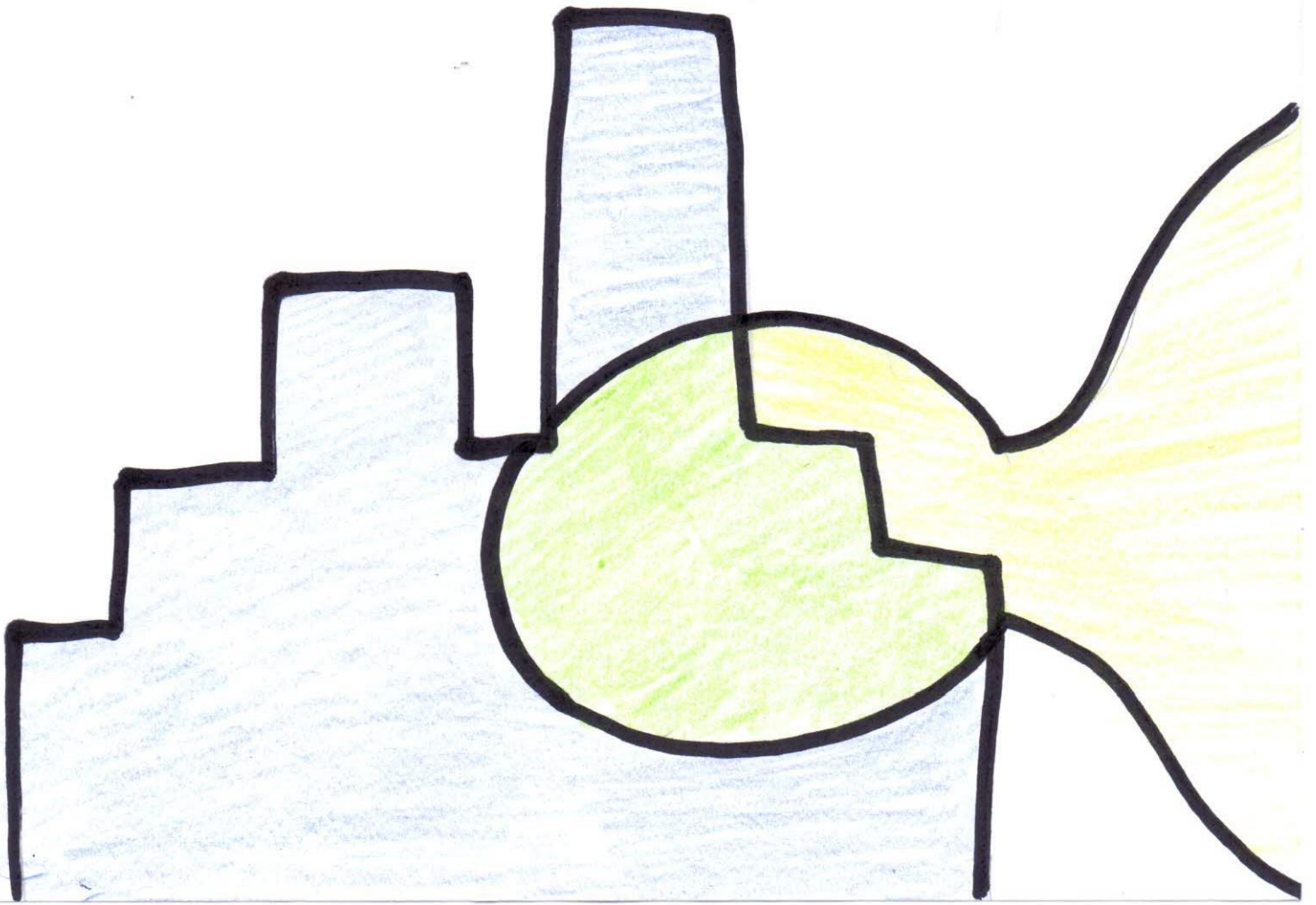
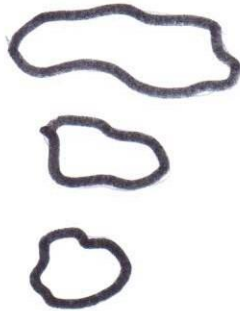
Da, imao sam. Bila je to prva brdska utrka 2019. sezone. Vozio sam u mjestu Lučine u Sloveniji. Svi treninzi bili su super, imao sam dobro vrijeme. U drugoj vožnji počeo sam kočiti prije šikane te je puknula cijev kočnica. Šikana je bila između kuća, a ja sam išao brzinom od 120 km/h. Zabio sam se u šikanu (*prepreka formirana od guma, op. a.*) i malo poletio, no kasnije je sve bilo u uredu. Trkaći automobili sigurni su zbog čvrstog pojasa i sjedala koje je po vašoj mjeri kako se ne biste micali u slučaju nesreće.

38. Buzetski dani 2019. - Erik Maglica, VW POLO 1.4 16v E1.

Aurora Hrvatin, 3. g

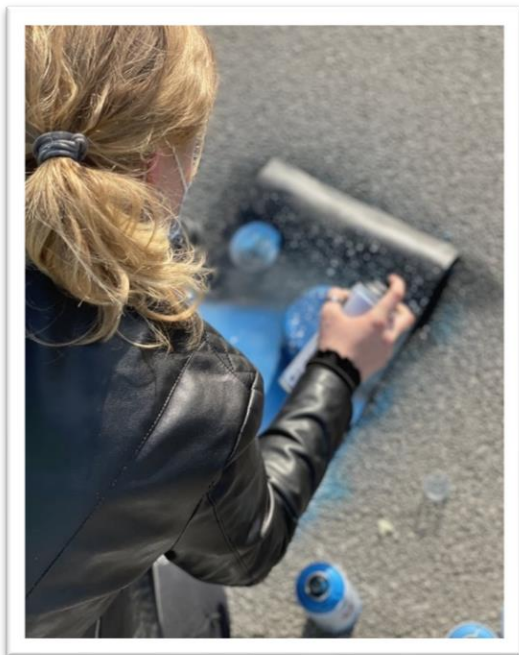
URBANA
umjetnost

Spray Painting

Počeci spray paintinga

Kada sam prvi put upoznala tehniku oslikavanja sprejevima, poželjela sam i sama okušati se u tome. Započela sam prije dvije godine, točnije 2019. Opremila sam se zaštitnom maskom, rukavicama i naočalama te hrabro krenula u novu pustolovinu. U početku je bilo dosta teško. Nisam imala instruktora ili majstora koji bi me uputio u pravilan način uporabe spreja i poučio o tehnikama oslikavanja, već sam učila gledajući razne videoprezentacije na YouTubeu što se pokazalo kao najbolji način učenja, bar za mene. Bilo je uzbudljivo i zanimljivo, a svladavajući tehnike rada sa sprejem, otkrila sam svoj skriveni talent i ponosno zaključila da mogu stvarati lijepe slike. Stoga, ako ste osoba kreativnoga duha, toplo preporučujem da isprobate oslikavanje sa sprejevima. Možda će vas na tu odluku potaknuti i neke zanimljivosti iz svijeta *spray paintinga* koje sam pripremila.

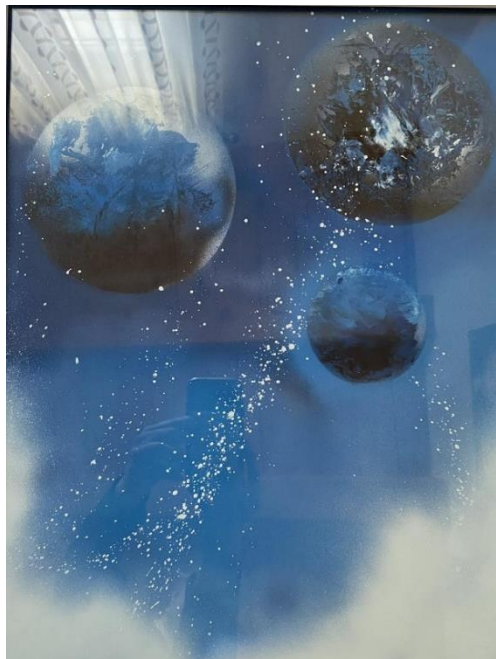
Uvod

Spray painting posebna je tehnika oslikavanja sprejevima. Najčešći tipovi sprejeva koriste komprimirani plin (obično zrak) za raspršivanje i usmjerenje čestica boja.

Tehnika oslikavanja sprejevima počela se upotrebljavati davne 1880. na Južnopacifičkoj željeznici (Los Angeles, Kalifornija), a 1887. godine Joseph Binks, nadzornik održavanja trgovine Marshall Field, razvio je stroj za raspršivanje boje s hladnom vodom za ručnu upotrebu nanošenja bjeline na podrumске zidove trgovine. Francis Davis Millet, direktor dizajna za Svjetsku kolumbijsku izložbu u Chicagu 1893., upotrijebio je tehniku sprejanja nadzornika Binksa kako bi na objekte izložbe nanio bjelinu koja se sastoji od mješavine ulja i bijeloga olova te tako izgubio znatno manje vremena od tradicionalnoga slikanja kistom. Godine 1949. Edward Seymour razvio je vrstu slikanja sprejom (*aerosol paint*) koji se može isporučiti pomoću komprimiranoga aerosola u limenci.

Vrste oslikavanja

Postoji više vrsta oslikavanja sprejevima, a neke od njih su: prskanje zračnim pištoljem, slikanje elektrostatskim sprejom, vrući sprej i brojni drugi.

Paola Puh, 3. g

Prskanje zračnim pištoljem

Postupak kojim se boja nanese na predmet upotrebom pištolja za prskanje pod tlakom. Zračni pištolj ima mlaznicu, posudu za boju i zračni kompresor. Kada se okidač pritisne, boja se pomiješa sa strujanjem komprimiranoga zraka te se ispušta u finom spreju. Zbog širokog raspona oblika i veličina mlaznica, konzistencija boje može biti različita.

Slikanje elektrostatskim sprejom

Prvi ga je put patentirao Harold Ransburg u SAD-u kasnih četrdesetih godina 20. stoljeća. Osnovao je *Ransburg electrostatic equipment* i otkrio da je elektrostatičko slikanje sprejom odmah uspelo jer su proizvođači brzo uočili značajne uštede materijala koje se mogu postići. Postoje tri glavne tehnologije za punjenje tekućine (ili praha): izravno punjenje - elektroda je uronjena u spremnik za dovod boje ili cijev za dovod boje, zatim *Trico* punjenje koje koristi trenje tekućine koja se probija kroz cijev pištolja za bojanje, trlja se o bočnu stranu cijevi i stvara elektrostatički naboj te punjenje nakon atomizacije - atomizirana tekućina dolazi u kontakt s elektrostatičkim poljem nizvodno od izlazne mlaznice. Elektrostatičko polje može biti stvoreno elektrostatičkom indukcijom ili koronom ili jednom ili više elektroda (prsten elektroda ili mreža).

Oslikavanje vrućim sprejevima

Kod oslikavanja vrućim sprejevima, zagrijavanjem pune boje na 60 - 80 °C, moguće je nanijeti deblji sloj. Prvotno je boja bila reciklirajuća, ali kako je to uzrokovalo zagušenje, sustav je promijenjen na izravno grijanje na mreži.

Zaštita pri radu sa sprejevima

Prije svakoga korištenja sprejevima potrebno se informirati o mjerama sigurnosti. Slikanje sprejom predstavlja opasnost po zdravlje jer utječe na dišni, živčani i krvožilni sustav. Nadalje, korištenje otapala za čišćenje ruku od tragova boje i ostataka može uzrokovati iritaciju kože ili još ozbiljnije probleme jer su mnoga sredstva kancerogena ili neurotoksična. Postoje rizici povezani s radom s tvarima kao što su boje i razrjeđivač koji sadrže spojeve potencijalno štetne za zdravlje ili čak smrtonosne. Sigurnost se poboljšava uporabom osobne zaštitne opreme (zaštitnih naočala za oči, respiratora s polumaskom i nitrilnih rukavica za jednokratnu uporabu), praćenjem zdravlja, pravilnim skladištenjem (prilikom skladištenja zaliha boja također treba uzeti u obzir sigurnost od požara) i pravilnim vođenjem evidencije.

Paola Puh, 3. g

Paola Puh, 3. g

Body Piercing

Uvod

Body piercing ili samo *piercing* oblik je modifikacije tijela pri čemu ljudi bilo kojeg spola probijaju svoju kožu kako bi kasnije u taj otvor stavili nakit.

Vlastito iskustvo

Prvi *piercing* radila sam sa 16 godina, a to je tzv. industrijski *piercing*, odnosno *piercing* uha. Prije no što sam uopće naručila slobodan termin za pirsanje, pročitala sam posljedice te proces liječenja nakon pirsanja što zapravo saznajemo od samog pirsera kod kojega se naručimo. On je prvo izdvojio 15 minuta kako bi mogao očistiti i dezinficirati sve potrebne instrumente i materijale za pirsanje. Nakon toga mi je dezinficirao uho te položio glavu u stranu, a kosu oblijepio ljepljivom trakom kako mu ne bi smetala pri radu jer ako pri prolasku igle kroz hrskavicu uha prođe i najsitnija vlas, može doći do bolne infekcije. Nakon što je pirser izbušio obje strane hrskavice, provukao je plastičnu cjevčicu. U slučaju industrijskoga *piercinga* plastična cjevčica zapravo je „medicinka“ koju treba nositi minimalno mjesec dana kako bi rupe hrskavice mogle poprimiti

pravilan oblik. Dobila sam i otopinu koju sam na izbušene rupe nanosila 2 - 3 puta dnevno, no prije prskanja otopinom važno je uho dobro oprati blagim šamponom i nježno ga obrisati ručnikom. Nipošto se ne smije spavati na strani gdje smo se pirsali što je u mojem slučaju bilo lijevo uho. *Piercing* sam znala prati i štapićima za uši tako što sam na štapić nanijela malo šampona te lagano prošla okorupa kroz koje je prolazio *piercing*. Sve u svemu, važno je dobro brinuti o *piercingu* kako se ne bi inficiralo.

Povijest *piercinga*

Postoji mnogo različitih razloga zbog kojih neki ljudi imaju *piercing*, kao što su vjerske ili druge kulturne svrhe. Mnogi ljudi, osobito u Sjevernoj Americi i Europi, biraju *piercing* radi ukrasa. U ranim zapisima nije bilo uobičajeno raspravljati o upotrebi *piercinga* ili njegovu značenju. Međutim,

procjenjuje se da ukrasi i modifikacije tijela postoje već više od 5000 godina. *Piercing* ušiju, nosa i jezika ima dugu povijest u mnogim drevnim kulturama, a bušenje i istežanje usana bili su češći u afričkim plemenima, posebno za kulturnu identifikaciju. Otkrivena su

Povijest *piercinga* u Europi

U Europi su naušnice za žene izašle iz mode između 4. i 16. stoljeća jer su ondašnje frizure, kape i šeširi prekrivali uši, ali su se postupno nakon toga vratile u modu u Italiji, Španjolskoj, Engleskoj i Francuskoj šireći se također u Sjevernoj Americi,

***Piercing* nosa**

Piercing nosa također ima dugu povijest (1500. pr. Kr.). Odnosi se na Lakshmijev *piercing* u nosu. Potječe od davnih indijskih plemena, ali vjeruje se da se moderna praksa u Indiji proširila od bliskoistočnih nomadskih plemena posredstvom mogulskih careva u 16. stoljeću. Ostaje uobičajeno da indijske hinduističke žene u reproduktivnoj dobi nose nosač (obično u lijevoj

mumificirana tijela s probušenim ušima, uključujući i najstarije do danas otkriveno mumificirano tijelo Ötzija (Ledenoga čovjeka) staroga 5300 godina koje je pronađeno na ledenjaku u Italiji. Ova mumija imala je *piercing* koji je probijao uho promjera 7 - 11 mm.

sve dok nakon Prvoga svjetskog rata *piercingu* nije opala popularnost, a novoizumljena naušnica Clip-on postala moderna. U 16. stoljeću naušnice su češće nosili muškarci nego žene.

nosnici) zbog povezanosti nosnice sa ženskim reproduktivnim organima u ayurvedskoj medicini (sustav alternativne medicine s povijesnim korijenima na indijskom potkontinentu). Ovaj se *piercing* ponekad radi i noć prije nego što se žena uda.

Piercing usne

Običaji probijanja usana i istežanje usana otkriveni su u određenim plemenskim kulturama u Africi i Americi. Probušene ukrase usne ili labrete (oblik *body piercinga*) nosili su pripadnici Tlingita (autohtonih naroda pacifičke sjeverozapadne obale Sjeverne Amerike) kao i narodi Papue, Nove Gvineje i Amazone. Azteci i Maje također su nosili labrete dok su narod Dogona iz Malija i Nuba iz doline Nila nosili prstenje. U nekim dijelovima Malavija bilo je uobičajeno

da žene ukrašavaju usne diskom za usne nazvanim „pelele“ koji bi postupnim povećanjem od djetinjstva mogao doseći promjer od nekoliko centimetara i na kraju bi promijenio začepljenje čeljusti. Takvo se istežanje usana još uvijek prakticira na nekim mjestima.

Piercing jezika

Azteci su provodili *piercing* jezika kao ritualni simbol. Piercing je prihvatio i *punk*-pokret čiji poklonici nose netradicionalni ukras poput sigurnosne pribadače. Fakira Musfaru, američkog umjetnika performansa (koji se smatra jednim od utemeljitelja modernog primitivnog pokreta), počeli su popularizirati kao oblik modernog primitivizma.

Razlozi pirsanja

Razlozi pirsanja vrlo se razlikuju. Istraživanje iz 2001. godine u međunarodnoj publikaciji *Clinical Nursing Research* pokazalo je da je 62 % ljudi koji su se odlučili za *piercing* to učinilo kako bi "izrazili svoju individualnost". Ljudi također *piercingom* obilježavaju značajne događaje ili pak neka svoja traumatična iskustva. Prema mišljenju pomoćnika ravnatelja Sveučilišnih bolnica za psihosomatsku medicinu i psihoterapiju Sveučilišta u Frankfurtu, neki koji su preživjeli seksualno zlostavljanje odabrali su *piercing* kao sredstvo za "vraćanje dijelova tijela iz sjećanja na zlostavljanje".

Paola Puh, 3. g

Tetoviranje

Izražavanje misli i osjećaja crtanjem po tijelu smatram jako kreativnim načinom iskazivanja svoje osobnosti. Zasad nemam trajnu tetovažu, no isprobala sam nekoliko privremenih tetovaža da vidim sviđa li mi se to zaista ili je to samo neki tinejdžerski hir. Nekolicina mojih prijatelja već se tetovirala, ali ja sam sklonija opreznijem pristupu. Smatram da trebate biti posve sigurni želite li zaista to učiniti i preporučujem pričekati određenu dob (20+) kada zreliji, pametniji i iskusniji u donošenju svih odluka pa tako i onih koje se odnose na tetoviranje.

Što je tetoviranje?

Tetoviranje je ubrizgavanje tinte različitih boja u kožu pomoću posebno izrađenih igli. Tetoviraju se uglavnom ljudi i to iz estetskih, ritualnih, običajnih, zdravstvenih te društvenih razloga. Životinje se tetoviraju u svrhu označavanja vrste za uzgoj, vlasništvo, selekciju i u zdravstvene svrhe. U simboličkom smislu tetoviranje je nešto poput odijevanja bez odjeće, ali prije svega u kombinaciji s odjećom (na dijelovima tijela vidljivih nakon odijevanja).

Od samih početaka...

Tetoviranje ne potječe samo s jednog određenog područja, već je u povijesti bilo poznato kod različitih civilizacija. Kao prvi primjer navode se tetovaže maorskih plemena s otočja Novog Zelanda. Maori imaju facijalne tetovaže, a smatra se da riječ tetovaža dolazi od njihove riječi *tatau* (doslovno značenje riječi tatau je "obilježiti"). Japanci se tetoviraju takozvanim *irezumi* tetovažama koje su također facijalne u skladu s japanskom tradicijom. Poznato je da je tetoviranje različitih dijelova tijela rasprostranjeno diljem svijeta, počevši od Afrike (berberska plemena), Južne Amerike (indijanska plemena), Kine i sl. U suvremenoj kulturi tetoviranje ne poznaje granice i ljudi se tetoviraju u svim dijelovima svijeta.

Povijest tetovaža u BiH i Hrvatskoj

Ponekad je tetoviranje i simbol represije kao kod Židova za vrijeme Drugoga svjetskog rata kada su nacisti ljude u koncentracijskim logorima obilježavali tetoviranjem brojeva na podlaktice. Tetoviranje katoličkih Hrvata u Bosni i Hercegovini potječe još iz vremena turskog osvajanja Bosne i Hercegovine kada su Turci otimali djecu i vodili ih u janjičare, a djevojke prisilno uzimali i privodili na islam. Katolički Hrvati počeli su tetovirati kršćanske simbole kako bi bili odbojni Turcima i kako bi naglasili pripadnost katoličkoj vjeri.

Razlozi tetoviranja

Ljudi se tetoviraju iz različitih razloga, najčešće osobnih, ali i zbog društvenih normi: pojedine bande imaju svoje tetovaže (američke bande, japanska mafija Jakuza), pojedine religije, narodi (Maori, Berberi, Caduveo) i zatvorenici.

Postoje razni tipovi tetovaža kao što su: traumatske tetovaže, supkulturne konotacije, identifikacijske, kozmetičke, funkcionalne, medicinske. Traumatska tetovaža nastaje kada se tvar kao što je asfalt ili barut utrlja u ranu kao rezultat neke nesreće ili traume. Rudari bi mogli razviti karakteristične tetovaže zbog ulaska ugljene prašine u rane. Posebno ih je teško ukloniti jer se obično šire na nekoliko slojeva kože, a ožiljci ili trajna promjena boje, ovisno o mjestu gotovo su neizbježni. Kod supkulturnih konotacija, mnoge tetovaže služe kao obredi prijelaza, oznake statusa i ranga, simboli vjerske i duhovne odanosti, ukrasi za hrabrost, seksualni mamac i znakovi plodnosti, zavjeti ljubavi, amajlije i talismani, zaštita te kao kazna, poput znakova izopćenika, robova i osuđenika. Simbolika i utjecaj tetovaža varira u različitim mjestima i kulturama. Tetovaže mogu pokazati kako se osoba osjeća prema rodbini ili prema nekoj osobi s kojom nije rodbinski povezana. Danas se ljudi odlučuju na tetoviranje iz umjetničkih, kozmetičkih, sentimentalnih/memorijalnih, vjerskih i duhovnih razloga te da simboliziraju svoju pripadnost ili identifikaciju s određenim skupinama, uključujući kriminalne bande ili određenu etničku skupinu ili supkulturu koja poštuje zakon. Ljudi su kroz povijest također bili nasilno tetovirani radi identifikacije. Najbolji primjer takvoj identifikacijskoj vrsti tetoviranja je, već

prethodno spomenuta, brojčana tetovaža ljudi u koncentracijskim logorima. Tetovaže su također korištene za identifikaciju na druge načine. Još u Zhouu, kineske su vlasti koristile tetovaže na licu kao kaznu za određene zločine ili za obilježavanje zatvorenika ili robova. U razdoblju ranog kontakta između Māora i Europljana, Māori su se međusobno lovlili i obezglavljivali zbog svojih *moko* tetovaža koje su mijenjali za europske predmete, uključujući sjekire i vatreno oružje.

Forenzički patolozi ponekad koriste tetovaže kao pomoć pri identificiranju spaljenih, trulih ili unakaženih tijela. Kako pigment za tetovažu leži inkapsuliran duboko u koži, tetovaže se ne uništavaju lako čak ni kada je koža opečena.

Uporaba tetovaža u industriji

Kozmetika

U kozmetičkoj funkciji tetovaža (trajna šminka) korištenje je tetovaža za poboljšanje obrva, usana (*liner* i/ili ruž za usne), očiju (*liner*) pa čak i madeža, obično prirodnim bojama jer su dizajni kreirani tako da nalikuju šminki.

Funkcionalne tetovaže koriste se prvenstveno u svrhu koja nije estetska. Jedna takva upotreba je tetoviranje vlastitih imena Alzheimerovim pacijentima tako da se mogu lako identificirati ako se izgube.

Medicina

Medicinske tetovaže koriste se kako bi se osiguralo pravilno lociranje instrumenata za ponovnu primjenu radioterapije i za areolu u nekim oblicima rekonstrukcije dojke. Osim toga, tetovaže se koriste u tonovima kože za pokrivanje poremećaja pigmentacije kože.

Metode tetoviranja

Neke plemenske kulture tradicionalno su stvarale tetovaže urezivanjem dizajna u kožu i trljanjem nastale rane tintom, pepelom ili drugim sredstvima, a neke od njih nastavljaju s ovom praksom. Neke kulture stvaraju tetovirane tragove ručnim tapkanjem tinte u kožu pomoću naoštrenih štapića ili životinjskih kostiju (pretvorenih u igle) s glinenim diskovima ili, u moderno doba, stvarnim iglama. Najčešća metoda tetoviranja u moderno doba je električni stroj za tetoviranje koji ubacuje tintu u kožu putem jedne igle ili skupine igala zalemljenih na šipku.

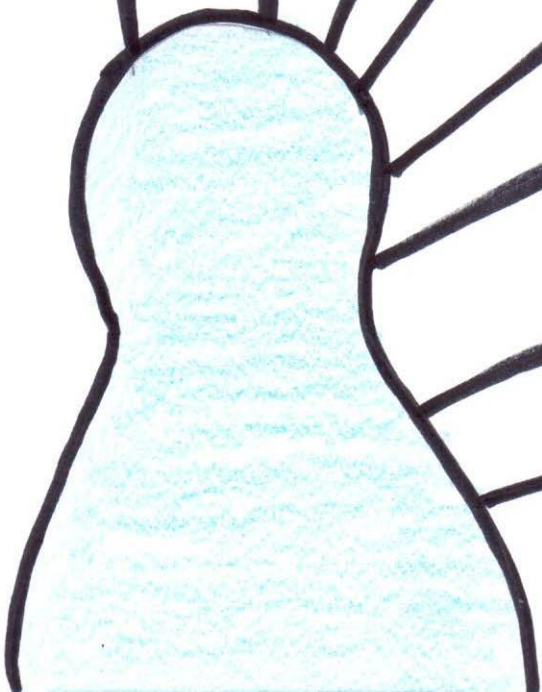
Higijenske mjere prije, tijekom i nakon tetoviranja

Tetoviranje je regulirano zakonom u mnogim zemljama zbog povezanih zdravstvenih rizika za klijenta i praktičara, posebno lokalnih infekcija i prijenosa virusa. Higijena ruku, procjena rizika i prikladno odlaganje svih oštih predmeta i materijala kontaminiranih krvlju ključna su područja. **Tattoo** umjetnik mora oprati svoje ruke, ali i područje koje će biti tetovirano. Rukavice se moraju stalno nositi i rana se mora često brisati nekom vrstom mokrog jednokratnog ručnika. Sva oprema mora biti sterilizirana u certificiranom autoklavu prije i nakon svake uporabe.

Bol tijekom tetoviranja može varirati od neugodne do mučne, ovisno o mjestu tetoviranja na tijelu, a može uzrokovati i nesvjesticu. Budući da zahtijeva razbijanje imunološke barijere koju stvara koža, tetoviranje nosi zdravstvene rizike uključujući infekcije i alergijske reakcije. Moderni tetovatori smanjuju zdravstvene rizike slijedeći univerzalne mjere opreza pri radu s predmetima za jednokratnu upotrebu i sterilizirajući svoju opremu nakon svake uporabe.

Paola Puh, 3. g

POETSKI KUJA

Alfred Kamenski (izmišljeni intervju)

„Između nas se rodila ljubav koju smo oduvijek čekali, za kojom smo uvijek čeznuli i za koju smo bili spremni umrijeti.“

Alfred Kamenski mladi je hrvatski pijanist. Nakon školovanja u Beču i višegodišnjeg lutanja po Europi, smjestio se u Ženevi gdje smo i razgovarali s njim. Podijelio je s nama svoja razmišljanja o glazbi, međuljudskim odnosima i ljubavi.

Alfrede, možete li nam za početak reći nešto o svojem djetinjstvu? Kakav ste bili učenik?

Moja majka Marta i moj ujak Petar Tkalac, koji je bio biskup, najviše su utjecali na mene dok sam bio dijete. Najzanimljiviji dio mog djetinjstva zapravo je bilo školovanje, a upravo me ujak potaknuo da se bavim glazbom. Naime, oduvijek sam bio loš učenik. Imao sam mnogo privatnih učitelja, no čuo sam da su me svi smatrali idiotom. Osobno se smatram inteligentnom osobom, no oduvijek sam bio usamljen i osjećao sam se drukčijim pa vjerujem da je to utjecalo na moj školski uspjeh. Jedino za što sam bio talentiran bila je glazba.

Tko je prvi prepoznao vaš glazbeni talent?

Prepoznao ga je moj ujak. Čuo me kako pjevam psalme i oduševio se. Bio je vrlo ponosan na mene i usporedio me s Mozartom. Poslao me u Beč na školovanje te sam posjetio i brojne druge europske zemlje. To je zaista poboljšalo moju vještinu sviranja klavira, no nadao sam se da će pomoći i mojoj otuđenosti. Nažalost, nije.

Žao nam je to čuti, no danas ste poznati kao odličan pijanist. Koliko Vam je glazba zapravo važna?

Glazba mi je vrlo važna. Zahvalan sam na svojoj virtuoznosti jer mi je u određenim trenucima spasila život. To doslovno mislim, u nekoliko sam se navrata sviranjem izbavio iz dugova i uspio se financijski osigurati, no naučio sam i da mi materijalna dobra

nisu nužna za sreću. Ipak, uvijek mi je bio važniji moj odnos s glazbom i umjetnošću nego način na koji mogu svoj talent predstaviti većem broju ljudi. Preferiram sviranje u privatnim salama umjesto u velikim koncertnim dvoranama. Najviše cijenim odnose koje sam stvorio s drugima kroz glazbu.

S kim ste se na taj način najviše povezali?

Najjače sam odnose stvorio s jednim prijateljem te s Fanny, mojom srodnom dušom. Taj je moj prijatelj bio vrhunski svirač violončela. Nažalost, preminuo je od sušice u Luganu. Svaki put kad čujem violončelo, sjetim se njega. Jedina osoba koja ga svira bolje od njega je Fanny. Nisam znao da žena može tako dobro svirati muški instrument. Nas dvoje smo se i upoznali dok sam jednu večeri svirao u sali njenog bankara.

Spomenuli ste da je Fanny Vaša srodna duša. Kako ste to prepoznali?

To je teško opisati riječima. Nisam siguran osjećaju li se svi isto u trenutku kad upoznaju svoju srodnu dušu. Fanny je, naravno, jako lijepa, ali kad sam je prvi put ugledao, ljepota nije imala najjači utjecaj na mene. Osjećao sam se drugačije, kao da je oduvijek znam, a zapravo je nikad prije nisam vidio. Bila je to ljubav na prvi pogled koju sam čekao cijeloga života. Vjerujem da nas je sudbina spojila. Znao sam da ona osjeća isto jer je bila spremna ostaviti vlastitog muža. Upoznavši Fanny, zaboravio sam na onaj osjećaj otuđenosti. Između nas se rodila ljubav koju smo oduvijek čekali, za kojom smo uvijek čeznuli i za koju smo bili spremni umrijeti.

Hvala Vam što ste razgovarali s nama i želimo Vam puno sreće u budućnosti.

Hvala Vam!

Erika Vivoda, 3. g

Jadi zaljubljenog dvorskog pjesnika

Ja ne znam šiti poput plemenitih dama ni vitlati mačem poput kraljevih viteza.

Moj dragi lorde, sve što mogu jest

uzeti pero i papir

pa napisati spjev kojim skrivam svoju naklonost prema tebi.

Osamnaest je ljeta prošlo od zore života moga. A ti ukrade dušu moju još pred zoru moga petnaestoga ljeta.

O, kako bolno!

Voljeti nekoga tko ti ne može biti predan.

Kako tragično znati da si obećan dragoj plemenitoj dami dok kradeš poglede moje, piješ vino slatko s usana mojih i liježeš sa mnom svake noći.

Jadna tvoja draga! Ne zna ona da njezin lord ljubi mene.

Mene!

Nevažnog, jadnog dvorskog pjesnika što dušu prepusti tragičnoj sudbini svojoj.

Nikolina Tadić, 4. g

Mia Medica, 3. g

Cigarettes at 2 a.m.

We were fifteen, sitting on the roof of some rundown apartment building, with a bottle of stolen cheap wine between us. You were telling me about the boy who had taken you home to his bed last week and then had left you with nothing, but ugly memories. My shaking fingers held the cigar to my lips as I breathed in the toxic smoke and bit back all the *I love you's* and *I'm sorry's*. You sighed and took a swig from the bottle and thrust it in my hands. I confessed how I had been smoking a lot more lately, so you stole the cigarette from between my lips and laughed. We drank and smoked till near midnight, packs of my cigarettes half gone with wind and time, wine long gone too. I still so vividly remember the way you kissed me as we walked home. You were crying and I was lost, didn't know what to do or say, so I was like a silly little girl who let you take me home to your bed, dear god how I regret that. It was 2 a.m., you were sleeping while I sat on your windowsill chain smoking, desperately trying to burn the taste of you off my tongue. It didn't work, of course, you can't burn away years of love and regret with half a pack of Marlboros. Even today, so many years later, I still can't drink wine on certain days, and the scars you left hurt just a bit more on those days. Every drag of smoke that passes my lips tastes like you. I keep on breathing you in, in hopes of burning you off my lips and out of my heart. But some wounds scar, some don't heal, and I'm no longer sure that time heals all wounds.

Nikolina Tadić, 4. g

Erika Vivoda, 3. g

Doomed Romance

You look at me

And I remember the day

At the riverbank

When we were like gods

(gods never let me forget that)

You smiled at me

And I felt the warmth

Like summertime

Or fire

(it consumed me)

You kissed me

And I forgot all else

And remember that I

Followed you to our doom.

What is grief if not preserving love,

But grief and love are happening at
the same

Time.

So how do I grive love

That is still alive?

How do I love something that

Has always been dead?

The answer I found is intensely and

With reckless abando

Mia Medica, 3. g

Nikolina Tadić, 4. g

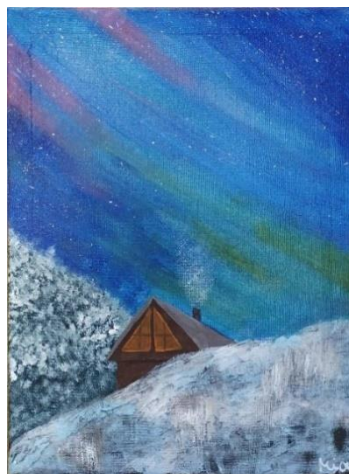
Stardust

We are all made of stardust,
The stars are where we came from.
They are the start of our lives
And stardust is what we become.
We are all made of stardust,
Oh, so magical and bright
Yet we often tend to forget,
How we came from the shiniest light.
How can it be, I wonder,
That we all slip into the dark
And forget how we're made of stardust,
How we came from a beautiful spark...

Our Fight for the Light

We're just kids trying to fight,
We're just kids looking for the light.
Stuck in this world,
With thousands of bad examples,
Making decisions like gambles.
We're just kids trying to fight the thoughts,
Trying to not hate our own guts...
But life isn't fair,
Not for a poor person, or for a millionaire.
And we don't always make it through
With a smile.
Sometimes we get the wounds for proof
That it gets harder after a while...

Emma Majer, 3. g

Mia Medica, 3. g

U tihoj, tmurnoj noći

Mračna noć vani sjene krije,
No oči sklopila nisam
Zbog onog što u meni bdi je.
Mirno ležim, al' buku slušam
Razočarana mislima
Strpljenje svoje kušam.
Divlja moja duša postaje
U takve tmurne sate
Iz tuge i žaljenja
Nerijetko srcem postavljam pitanja;
Zar sve misli muče, zar svi ovako pate?
U tihoj, tmurnoj noći
U ove kasne sate.

Emma Majer, 3. g

Mia Medica, 3. g

My New Hobby

Dear Walter,

Long time no hear. How have you been? I hope you're doing great! I've been busy the last couple of months. I started a new hobby, actually. I'd like to think it is pretty cool.

I started my hobby about two months ago, in September. I was really unmotivated back then when school just started. I needed something to do, something that I could work my skills on while actually enjoying it. It all sparked for me when our CS professor gave us a task to model a 3D character to get used to a new program. I was instantly hooked! At first, I was confused and didn't know what to do. When I compared my work to the work of other pupils I was a bit jealous, but then I got back to work. After I finished I was proud. I'd like to think that my model was one of the best in class. A week later our professor gave us another task which was to model a bus for homework if we wanted to. Immediately I took on that challenge and wasted hours modelling it. After some quality time, I sent him the files and he said that the model was too complicated to print. I took it as a compliment. After a while modelling got boring so I needed another challenge, but this time something more complicated. It has been my childhood dream to make my own video game. So I took it upon myself to program my own simple demo game. Since they don't teach us that at school according to our program I had to rely on Youtube tutorials and Reddit only. After a lot of trial and error, I got the code working. I felt satisfied and I got chills all over.

Now you see, Walter, what I've been busy with. Hope you find this letter interesting. I would really recommend you to try and learn programming and modelling. I know it is not chemistry and what you are used to, but you should try it out. The skills you learn are useful, believe me.

Can't wait to hear from you!

Your dear friend, Tomi

Tomi Sirotić, 2. b

RAZLIČITI, ALI

JEDNAKI

Upoznavanje manjina i nepravde prema njima

Diskriminacija pripadnika LGBTQ+ zajednice

„Smatramo se naprednijim, ne konzervativnim društvom, no svejedno se učestalo pokazuje mržnja prema manjinama i zajednicama koje se razlikuju od većine.“

Sve se više priča o LGBTQ+ zajednici, njihovim pravima i problemima s kojima se svakodnevno suočavaju. Iako se situacija u odnosu na prošlost ipak mijenja nabolje, neke stvari ostaju iste, a trebale bi se promijeniti. Smatramo se naprednijim, nekonzervativnim društvom, no svejedno se učestalo pokazuje mržnja prema manjinama i zajednicama koje se razlikuju od većine.

U prošlosti se homoseksualnost smatrala bolešću, a transrodne osobe nisu bile prihvaćene. Ljudi su se bojali govoriti o svojoj seksualnoj orijentaciji u strahu da će biti fizički ili emocionalno napadnuti pa su radije skrivali velik dio sebe tj. svoje pravo ja. To je uvelike utjecalo i na samopouzdanje te samopoštovanje pojedinaca. Nisu mogli biti u potpunosti sretni pod pritiskom društva i zahtjeva da budu 'normalni'. Često bi homoseksualne ili transrodne osobe bile žrtve napada i diskriminacije. Primjer

diskriminacije može se prepoznati u tome što su članovi LGBT zajednice tek od 2000. godine mogli služiti vojsku, a dotad im je to bilo zabranjeno.

No problem postoji i danas. Unatoč većoj informiranosti i obrazovanosti društva, i dalje se širi mržnja i nasilje u društvu upućeno toj skupini. Danas postoji veliki broj savjetodavništa za pripadnike LGBT zajednice koje ljudima ne mogu previše pomoći uz ovakav stav društva. Svake se godine održavaju WorldPride povorke na koje dolaze i ljudi s namjerom vršenja nasilja nad sudionicima povorke. Pojedinci ne podržavaju zajednicu jer smatraju da im se nameću njihovi stavovi. Koliko je problem velik možemo zaključiti iz činjenice da je u čak sedamdesetak država zabranjeno izjaviti pripadnost zajednici zbog rigoroznih mjera.

Jedan od načina na koji bi se taj problem riješio, odnosno način na koji bi se zajednica osjećala manje ugrožena, jest da se društvo potiče na razumijevanje i uvažavanje tuđih stavova, a da se nasilna ponašanja i diskriminacija pripadnika počnu strože i pravednije kažnjavati.

Ela Gržinić i Emma Majer, 3. g

Rasizam

Rasizam je tema o kojoj se, po mom mišljenju, ne govori dovoljno. Mnogi ljudi misle da se neke njihove izjave ili postupci ne smatraju rasističkim. Međutim, mogli bi biti u krivu jer se pokazalo kako puno ljudi nije dovoljno informirano o tome. Budući da sam u našoj zajednici zapazila brojne pojave koje su zapravo rasističke, odlučila sam malo proučiti dostupnu literaturu te prezentirati prikupljene informacije kako bih skrenula pozornost na ovu vrlo aktualnu temu i educirala zainteresirane čitatelje.

Pojam rasizam

Sam pojam rasizam bilo bi uvjerenje da se ljude može podijeliti na zasebne i isključive biološke grupe tzv. rase, odnosno da postoji jedna superiornija rasa od drugih. Rasizam uključuje i razne institucije i sustave koji podržavaju diskriminaciju na temelju rase ili na neki način jačaju rasne nejednakosti u bogatstvu, obrazovanju, pravima, i sl. Također uključuje i prepreke koje sprečavaju ljude da uživaju u jednakosti zbog svoje rase. Ukratko, rasizam se može objasniti kao diskriminacija ili mržnja prema nekome zbog njegove boje kože, etničke pripadnosti ili nacionalnoga podrijetla te kao ideologiju koja dijeli ljude po boji kože svrstavajući ih na superiornije i inferiornije.

Počeci rasizma

Ocem rasističke doktrine smatra se francuski grof Joseph Arthur de Gobineau koji je smatrao da je bijela rasa superiornija zbog svoje inteligencije, snage, volje i moralnih načela, a crna rasa inferiornija jer je po njegovu mišljenju nesposobnija, emocionalno nestabilna, životinjske naravi i bez moralnih obzira. Njegova je ideja kasnije imala veliki utjecaj na svijet. Preuzeli su je Hitler i nacisti, tvorci aparthejda u Južnoj Africi te sljedbenici Ku-Klux-Klana u Sjedinjenim Američkim Državama. Proživljena iskustva rasizma za pripadnike inferiornijih rasa uključivala su fizičko nasilje, svakodnevne uvrede ili verbalne izraze mržnje, prezira i nepoštovanja. Gobineauova ideja doživjela je poraz nakon 2. svjetskog rata što je rezultiralo padom nacističkoga

režima i njegove politike o rasnoj dominaciji.

Rasizam danas

Živimo u suvremenom svijetu koji se smatra jako naprednim, no, nažalost, nemaju svi i napredna razmišljanja. Čini se da, zahvaljujući dnevnim informacijama i satelitskim televizijama, na neki način postajemo sve bliži na globalnoj razini, ali što smo bliži jedni drugima, to se udaljenost među nama povećava. Ne uživamo u svojim multikulturalnim društvima i pojavi koja nas obogaćuje – raznolikosti. Nažalost, i u

današnjem svijetu prisutnost „drugačijih ljudi“ u zemlji obično izaziva nekakvu nezainteresiranost i ravnodušnost koje se na kraju pretvaraju u diskriminaciju i netrpeljivost. U našim društvima te su manjine diskriminirane gotovo u svim područjima i aspektima života: u mogućnostima zapošljavanja, razinama policijske zaštite, provođenju javnih usluga, pristupima obrazovanju, političkom organiziranju i zastupanju i sl. Mnogo ljudi u današnjem svijetu također ima ksenofobiju, odnosno „strah od stranaca“. Slično diskriminaciji i rasizmu, ksenofobija se hrani predrasudama i stereotipima iako proizlazi iz nesigurnosti i zamišljenog straha od drugih, no taj strah često prijeđe u odbacivanje, neprijateljstvo ili nasilje protiv osoba iz drugih zemalja ili pripadnika manjina. Doživljavanje „rase“ više je nekakav društveni mit nego biološki paradoks. Mit o „rasi“ nanio je ogromnu štetu ljudima i društvu. Posljednjih je godina uzeo težak danak u ljudskim životima, prouzročio neopisivu patnju i još uvijek koči normalan razvoj milijuna ljudi.

Ana Paola Musizza, 3. g

Supkulture mladih

Supkultura i moda

Supkultura

Supkultura ili potkultura skup je normi, sustava vrijednosti i obrazaca ponašanja koje razlikuju jednu grupu ljudi od kulture šire zajednice kojoj pripadaju. U drugoj polovici šezdesetih godina prošloga stoljeća nastaju mnogi društveni pokreti, a zajedno s njima mnoge supkulture. Govoreći o supkulturi, najčešće se govori o supkulturi mladih. Glazba ima veliku ulogu u nastajanju supkulturnih grupa. Članovi supkulturnih grupa međusobno se razlikuju, osim po stavovima i ciljevima, i po izgledu, vanjskim obilježjima i interesima.

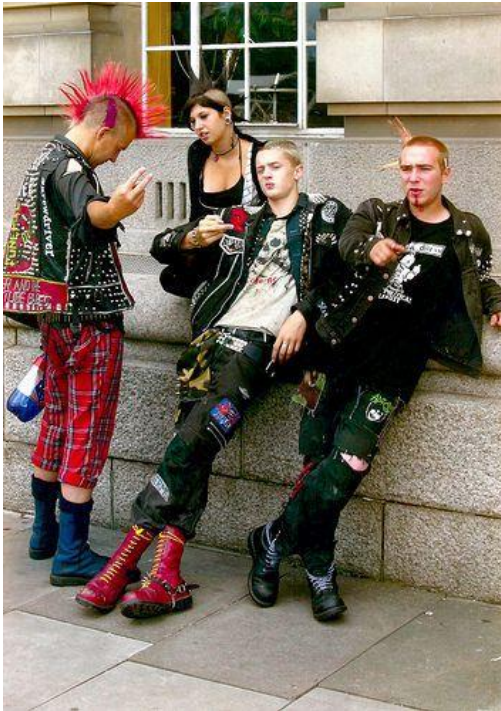
Danas se u medijima najčešće spominju tri supkulture: emo supkultura, gotička supkultura i *punk*-supkultura. Svaka od ovih supkultura razlikuje se po vrsti glazbe, ali najviše po modi, odnosno izgledu poklonika određenoga stila.

Emo supkultura obično je povezana s emocijama, osjetljivošću i sl. U emo modu često se ubrajaju uske traperice, uske majice s nazivima emo-bendova, pojas s klinovima i jednostavna frizura - ravna crna kosa s dugim šiškama.

Gotička supkultura povezana je s mističnošću. Razvija se takozvani *Batcave look*. Muškarci su uglavnom izgledali poput Roberta Smitha (pjevača benda The Cure) dok su djevojke uglavnom slijedile izgled Siouxsie Sioux (iz Siouxsie & the Banshees). Šminka je bila napadna: izvučene crne linije oko očiju (najčešće nalik na tradicionalnu egipatsku šminku) i crni ili tamnocrveni ruž za usne. Šminkali su se i žene i muškarci.

Punk-supkultura najčešće je povezana s buntovništvom i individualnošću. Eksperimentalan i slobodan izraz te rušenje društvenih granica bio je bitan dio *punk*-izgleda. Ključno je bilo svoju individualnost izraziti odjećom koja je često bila obogaćena bizarnim i neuobičajenim detaljima (npr. psećim ogrlicama, lancima i zihericama). Nosile su se ekstravagantne frizure, poderana i sprejom obojana odjeća, majice s parolama, *bondage* hlače, odjeća obrađena varikinom i sl. Nošenje svastike na odjeći ili iscrtane na tijelu bilo je vrlo popularno u samom početku *punk*-supkulture, ali se koristila samo kao sredstvo šokiranja. Svastika u *punk*-supkulturi toga razdoblja nema nikakvo političko značenje niti je nacizam bio dio *punk*-ideologije.

Supkulturnih stilova ima još mnogo i važan su dio društva jer bez njih ne bi bilo individualnosti.

Erika Nežić, 3. g

Glazba u supkluturnim stilovima

Glazba je medij koji stoljećima povezuje ljude. Ljudi se pridružuju kulturnim pravcima i stilovima čije moralne vrijednosti dijele, a glazba je jedan od najboljih načina za širenje poruka. Odlučila sam pisati o glazbi koja obilježava pojedine supkulturne stilove jer se nadam da će ljudi, upoznaju li njihovu povijest i značajke, lakše razumjeti i cijiniti njihovu poruku.

Emoglazba tinejdžerskih emocija

Emo je žanr *rock*-glazbe s jakom emotivnom porukom. Stil znan kao *emocore* razvio se iz *post-hardcorea*, glazbenoga žanra iz 1980. koji je zaživio u gradovima s jakom glazbenom scenom poput Washingtona D. C. Najzastupljenije teme u emoglazbi su nostalgija, neuzvrćena ljubav i patetičnost. Alternativni i *indie* bendovi kao što su Jimmy Eat World, Jawbreaker i Weezer sredinom devedesetih godina prošloga stoljeća preuzeli su emozvuk pa je tako započelo stvaranje prvih pravih emobendova kao što su Braid, The Get Up Kids i The Promise ring.

Scremo, agresivnija verzija emoglazbe, sve je popularnija. U ranim 2000-im bendovi kao što su Jimmy Eat World i Dashboard Confessional potpisali su ugovore s

velikim izdavačkim kućama i to je, nažalost, kraj emoglazbe sve do 2010-ih kad su emoreperi kao što su Lil Peep i Juice Wrld postali popularni.

Najpopularnije su pjesme *Hands Down* (Dashboard Confessional), *The Middle* (Jimmy Eat World), *Ten Minutes* (The Get Up Kids).

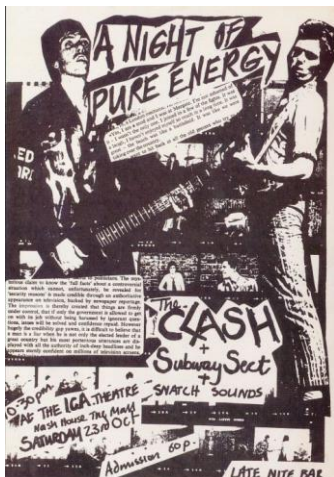
Punk - glazba buntovnika

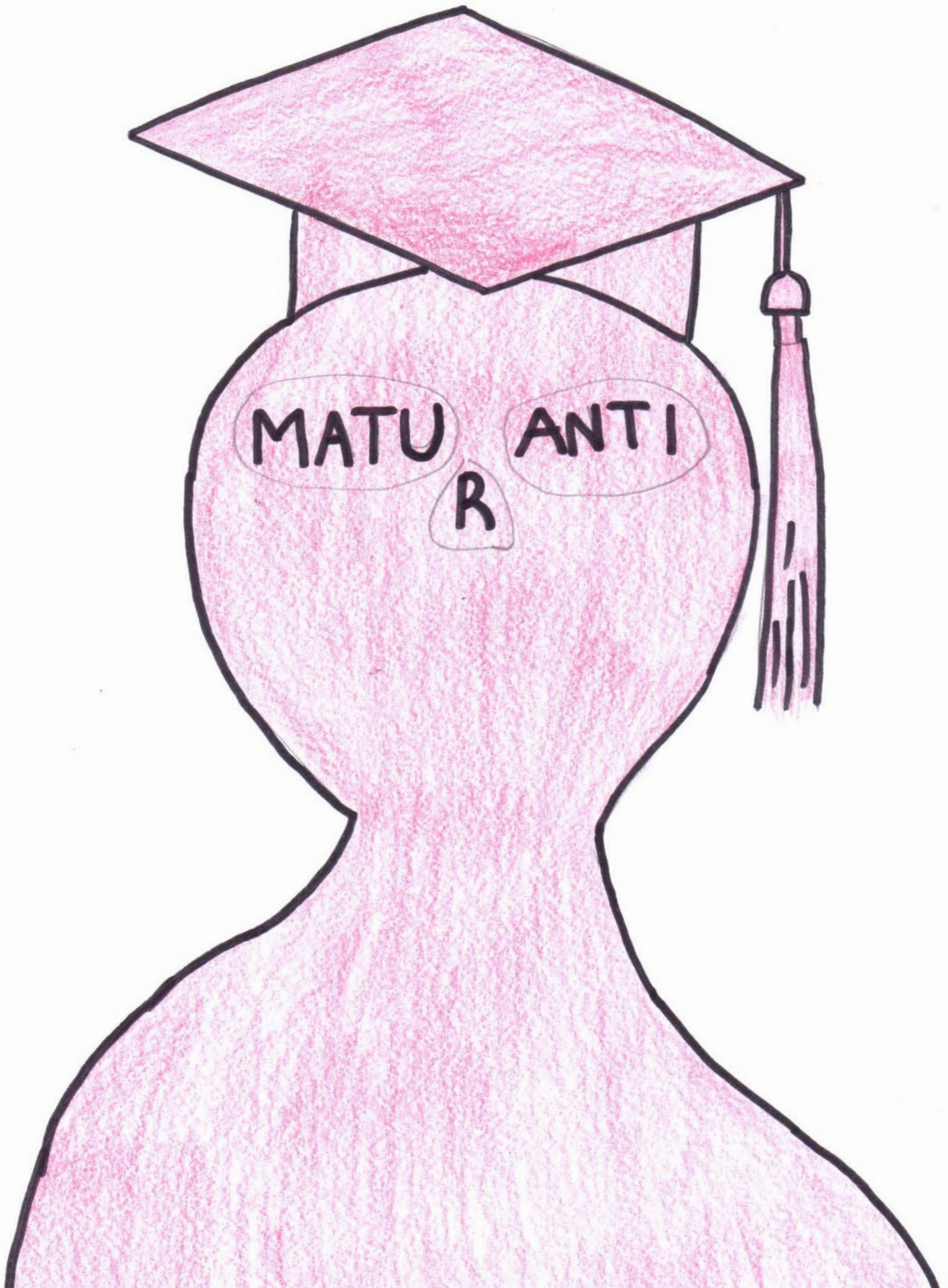
Punk je glazbeni žanr koji se pojavljuje sedamdesetih godina 20. stoljeća. Pjesme su brze s oštrim instrumentalom, vokalima i porukom protiv institucija. Prvi val ili *punk-rock* val počinje sedamdesetih godina 20. stoljeća u Ujedinjenom Kraljevstvu. Neki smatraju Sex Pistols prvim *punk*-bendom, no mnogi su im pankeri oduzeli taj naslov smatrajući kako se članovi benda nekim svojim postupcima i uvjerenjima ne uklapaju u *punk*-standarde pa ne zaslužuju biti dio supkulture. Većina starijih pankera vjerojatno bi titulu prvoga *punk*-benda dodijelila The Ramonesima. Sastav je osnovan 1974. u Queensu i mada se njihovi nastupi u početku nisu smatrali jako uspješnima, sada ih se smatra kumovima *punka*.

Drugi val ili Oi! pokret stil je *punka* na koji većina prvo pomisli kad čuje *punk* glazbu. Zvuk je klasični *punk-rock* pomiješan s navijačkom folk-glazbom, a često su ga povezivali s neonacistima i nacionalistima. Ipak, većina fanova Oi! glazbe danas se odvojila od tih stereotipa. *Street punk* stil je koji sadrži sva obilježja Oi! pokreta, samo što je njihova ideologija ljevičarska i anarhistička. Glazba je još brža i žešća, a teme su društvene. Neki od vodećih bendova su Exploited, Discharge, GBH, Partisans.

Najpopularnije su pjesme: *Rebel Girl* (Bikini Kill), *Dont Bother Me* (Bad Brains), *Do They Owe Us a Living?* (Crass), *Holiday in Cambodia* (Dead Kennedys).

Pina Soldatić, 3. g

MATU

ANTI

R

UPOZNAJTE MATURANTE GENERACIJE 2021./2022.

1. Bi li se prijavio/prijavila u neku *reality* emisiju? Ako je tvoj odgovor potvrđan, koju bi emisiju odabrao/odabrala?
2. Kad bi mogao/mogla promijeniti ime, kako bi se zvao/zvala?
3. Zašto se riječ odvojeno piše *svezajedno*, a sve zajedno odvojeno?
4. Četiri godine provedene u ovoj školi bile su kao...
5. Kako se motiviraš za učenje?
6. Da si utjecajna osoba u državi, što bi promijenio/promijenila?

3. a

Razrednica: Dubravka Ujčić Lukšić

Slijeva nadesno: David Beletić, Patrik Jurišić

Nedostaje: Sven Mrgan

4. g

Razrednik: Hrvoje Badurina

Gornji red, slijeva nadesno: Tara Mrvoš, Nikolina Tadić, Job Peteh Ivaniš, Aleks Krulčić, Dinko Flego, Stiven Bartolić, Jakov Ošo, Lukas Višić, Matija Jurković

Donji red, slijeva nadesno: Alisa Klarić, Kelly Kontić, Ajla Miljković, Lora Petohleb, Anamaria Buršić, Leona Petohlep, Lara Fabris, Valnea Muzica, Laura Mirković, Katerina Mijatović, Jana Blažević

4. b

Razrednik: Mirijan Ritoša

Slijeva nadesno: Masimo Rabar, Bernard Šverko, Christian Širol, Teo Stoković, Samuel Majcan, Alen Posedel, Korado Jurada, Luka Vivoda, Manuel Marušić, Stefan Majcan

3. a

David Beletić

1. Nijedan.
2. Ne bih promijenio ime.
3. Jao...
4. Kolačić.
5. Učim i to je to.
6. Proširio bih dvorane i mostove.

Patrik Jurišić

1. Večera za 5.
2. Ne bih.
3. Zato jer je odvojeno.
4. Noćna mora.
5. Nikako.
6. Ukinuo bih školu.

Sven Mrgan

1. Ako pričamo o nekoj ozbiljnoj cifri, onda da.
2. Ne bih.
3. Nemam odgovor na ovo pitanje.
4. Noćna mora.
5. Ne učim.
6. Smanjio bih PDV.

4. g

Stiven Bartolić

1. Ne bih.
2. Ne bih mijenjao ime.
3. Stvarno ne bih znao odgovor na ovo pitanje.
4. Pjesma.
5. Ne motiviram se.
6. Dosta toga.

Jana Blažević

1. Ne.
2. Ne bih ga mijenjala.
3. Zato da nam ne bi bilo dosadno.
4. Pandorina kutija.
5. Nikako.
6. Dosta toga, ne znam otkud bih krenula.

Matija Jurković

1. Ne bih jer je to smeće.
2. Ne bih nikad promijenio svoje ime.
3. Ne bih znao.
4. Kao kakao.
5. Uzmem knjigu, učim, zatvorim knjigu.
6. Ne znam.

Lara Fabris

1. Ljubav je na selu.
2. To mi je najdraže ime.
3. Jer je prof. Pelosa tako rekla.
4. I Valnei.
5. Kaj prije krenem, to ću prije završit.
6. Školstvo i da su 4 radna dana.

Dinko Flego

1. Zadruga.
2. Judroslav.
3. Nisam školovala.
4. Godišnji u Moldaviji.
5. Nikako.
6. 25 % za prolaz ispita.

Laura Mirković

1. Ne bih.
2. Isto ovako.
3. Jer je logično.
4. Neprestano iščekivanje Nove godine.
5. Bolje odmah naučiti, nego se mučiti kasnije.
6. Školstvo.

Alisa Klarić

1. Prijavila bih se u Ples sa zvijezdama.
2. Ne bih mijenjala ime zbog toga što je dosta unikatno.
3. Jer je to naš lijepi hrvatski jezik.
4. Kao jedan treptaj, jako brzo.
5. Ispiti motiviraju mene .. :)
6. Hmm... vjerojatno puno toga.

Tara Mrvoš

1. Ne bih se prijavila.
2. Ne želim mijenjati svoje ime.
3. Da nam jezik bude kreativan.
4. Goraka kava.
5. Ne motiviram se.
6. Promijenila bih školstvo jer je sve samo ne za život.

Katerina Mijatović

1. Ne bih se prijavila u *reality show*.
2. Ne bih promijenila svoje ime.
3. <https://pravopis.hr/>
4. Vožnja vlakom smrti.
5. Što se mora, nije teško.
6. Ukinula bih državnu maturu.

Ajla Miljković

1. Da, Big Brother.
2. Ne bih mijenjala.
3. Jer to tako mora biti.
4. Kao nezaboravno iskustvo.
5. Uvijek si napravim stresnu situaciju, odnosno učim zadnje dane.
6. Promijenila bih obrazovni sustav, svela bih gradivo na ono što nam treba u životu.

Leona Petohlep

1. Ne bih.
2. Ne bih ga promijenila jer mi se sviđa moje ime.
3. Jer su kroatisti tako rekli.
4. Sinusoida.
5. Teško.
6. Ukinula bih ispite u školama i dodala još jedan dan između subote i nedjelje.

Anamaria Buršić

1. Ljubav je na selu.
2. Volim svoje ime, ne bih ga mijenjala.
3. Jer to tako mora biti.
4. ... (isto kao) i Lari.
5. Ne znam ni sama.
6. Sustav školstva i obrazovanja.

Aleks Krulčić

1. Nikako.
2. Ne bih mijenjao ime.
3. Ne znam.
4. Godišnji odmor.
5. Nikako.
6. Puno toga.

Lukas Višić

1. Nijedan.
2. Fjodor.
3. Veliki svjetski stručnjaci trenutno raspravljaju o ovom važnom pitanju, tako da Vam još uvijek ne mogu dati konkretan odgovor.
4. Proljetna večer.
5. Sjetim se da ću raditi fizikalije ako ne završim faks i odmah dobijem volju za učenje.
6. Uveo bih latinske deklinacije i konjugacije kao obavezno gradivo u svim srednjim školama. Ne znam gdje bih bio danas da ih nisam naučio.

Job Peteh Ivaniš

1. Prijavio bih se u Zadrugu.
2. Zvao bih se Ivan/Lukas/Jakov.
3. Ne znam, jako zanimljivo pitanje.
4. Pakao.
5. Čekam da bude kasno.
6. Smanjio bih poreze i ukrao pare.

Kelly Kontić

1. U MasterChef pod uvjetom da budem u žiriju te da kandidati ne koriste povrće u pripremanju jela.
2. Zašto mijenjati nešto što je lijepo?
3. <https://gramatika.hr/#>
4. Kao stepenice, za svaku stepenicu više potreban je veći napor, ali je zato pogled bolji.
5. Samo kreneš...
6. Razmišljat ću o tome kad dođem na tu poziciju.

Valnea Muzica

1. Ljubav je na selu.
2. Ne bih ga mijenjala.
3. Jer je to naš lijep hrvatski jezik.
4. Kao i Leoni.
5. Jako teško.
6. Uvela bih još jednu subotu.

Lora Petohleb

1. Tvoje lice zvuči poznato.
2. Ne bih mijenjala jer se mom tati sviđa ratna luka u Splitu.
3. Jer se suprotnosti privlače.
4. Vjetar.
5. Zato što znam da moram zbog faksa.
6. Školstvo.

Nikolina Tadić

1. Ne bih se prijavila ni na jedan *reality show*, ali bih voljela biti dio produkcije nečeg poput *Real Housewives* jer mislim da je presmiješno i glupavo gledati druge kako glume za kameru u nadi za slavom.
2. Azra/Erza ili nešto više egzotično poput Valen.
3. Takve velike misterije hrvatskog jezika prepuštam budućim kroatistima.
4. Četiri godine u ovoj školi bile su kao vrlo čudan san izazvan groznicom. To, naravno, mislim u najboljem smislu.
5. Pažljivo organizirana lista pjesama i noćno vrijeme, ne mogu se natjerati da učim prije 19 sati.
6. Ambiciozno pitanje, s obzirom na to da imam veoma snažne osjećaje o političkoj klimi naše države, ali vjerojatno bih pokušala unaprijediti prava žena i marginaliziranih skupina ljudi (manjina).

Jakov Ošo

1. *Too hot to handle.*
2. Gulaš.
3. Upravo tako.
4. Kao ljetovanje u Ukrajini 1986.
5. A da, motiviram se.
6. Polaganje vozačkog ispita sa 16 godina.

4. b

Korado Jurada

1. Ne bih.
2. Stefan.
3. Bo.
4. Med i mlijeko.
5. Nikako.
6. Odvojio bih Istru od Hrvatske.

Samuel Majcan

1. Ne bin se prijavio.
2. Ne bin mijenjao.
3. Nemam pojma.
4. Kao ništa.
5. Nikako.
6. Sve.

Stefan Majcan

1. Ne.
2. Luđero.
3. Bo.
4. Med i mleko.
5. Nikako.
6. Puno tega.

Manuel Marušić

1. Ne.
2. Ne bin mijenjao.
3. Zbog samoglasnika.
4. Nevera.
5. Nemam motivaciju.
6. Samuel je političar, prašajte njega.

Alen Posedel

1. Ne.
2. Ne.
3. Ki je Bog tako tev.
4. Brzo je pasalo, nemam osjećaj neki.
5. Ne učin.
6. Storiv bin da oštarije delaju duže.

Masimo Rabar

1. Ne, previše stresno.
2. Maximum.
3. Jer je odvojeno jedna riječ, a sve zajedno dvije.
4. "Raj na zemlji".
5. Ne učim.
6. Sve.

Teo Stoković

1. Ne.
2. Ma dobro je i to.
3. Jer je tako Bog htio.
4. Ma brzo je pasalo.
5. Ma ništa to.
6. Da duže delaju oštarije.

Christian Širol

1. Ne bih se prijavio na *reality*.
2. Da mogu promijeniti ime, zvao bih se Emanuel.
3. Ne znam.
4. Zabave, zanimljive, poučne i teške.
5. Najviše me motivira faks koji želim upisati.
6. Poboljšao bih obrazovanje u državi.

Bernard Šverko

1. Ne.
2. Luđero.
3. Zbog suglasnika i samoglasnika.
4. Mlijeko i med.
5. Dobijanjem jedinica.
6. To pitajte Samuela, on je političar.

Luka Vivoda

1. Ne.
2. Ne bih ga mijenjao.
3. Pitaj nekog pametnijeg.
4. Kao najfinija čokolada.
5. Ne učim.
6. Promijenio cijelu vladu.

MOJA
MLADOST

MOJA
HRABROST

Problemi mladih

Često osjećamo da se s teškoćama suočavamo sami, ali zapravo smo okruženi ljudima koji su nam spremni pomoći. Bitno je znati da nije sramota potražiti pomoć, već je sramota ne pružiti je. Svaki čovjek ima drugačija očekivanja. Netko ima veće zahtjeve od ostalih, želi biti bogatiji, sretniji ili zdraviji. Neki su ciljevi možda preveliki i ne možemo pomoći svima, ali ako pomognemo najbližima, svijet će biti barem malo vedriji za neko tužno, premoreno lice. Topao osmijeh, lijepa riječ ili zagrljaj nekome mogu spasiti život.

Možemo li pobijediti sramežljivost?

Bitno je shvatiti da smo svi različiti. Postoje ljudi koji komuniciraju s lakoćom, a postoje oni kojima je to najteža stvar na svijetu. Bitno je sve situacije u kojima se osjećamo neugodno okrenuti na humor. Možemo zamisliti ljude pred kojima nastupamo ili u čijem društvu osjećamo nelagodu u nekim smiješnim situacijama. Tako ćemo shvatiti da su i oni samo ljudska bića.

Kako se nositi s vršnjačkim nasiljem?

Nažalost, vršnjačko je nasilje česta pojava u današnjem društvu. Bitno je o ovom problemu razgovarati s roditeljima i pokazati sve moguće dokaze *bullyinga*, a u međuvremenu, treba ignorirati svoje zlostavljače. Poželjno je izbjegavati osamljivanje i uvijek se kretati u društvu kako bismo obeshrabrili napadače.

Kako se nositi s roditeljskim zabranama?

Zabrinuti roditelji trude se zaštititi svoju djecu od svega i svačega. To je jako lijepo, ali za tinejdžere veoma naporno. Bitno je razgovarati s roditeljima i objasniti im da želimo više slobode. Svakako trebamo napraviti kompromis i dati im do znanja da želimo sudjelovati u odlukama koje nas se tiču. Djelima treba pokazati svoju samostalnost i odgovornost.

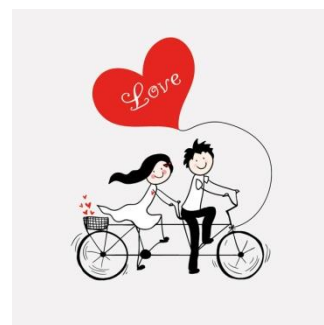
Ljubav je ponekad čudna biljka.

Ponekad se dogodi da se interesi dviju osoba razilaze pa odluče krenuti svojim zasebnim putevima. Rezultat je razvod i novonastala komplicirana obiteljska situacija. Iako se roditelji razvode, ne znači da ne vole svoje dijete. Zaključili su da će biti sretniji ako se razdvoje. Ne brini! Bit će teško u početku, ali za sve treba vremena. Jednoga će dana biti posve normalno da roditelji više ne stanuju zajedno. Bitno je razgovarati s njima i priznati svoje strahove.

Jesmo li srodne duše?

Zaljubljenost je normalna pojava u svijetu mladih. Nije potrebno odmah priznati simpatiju drugoj osobi. Bitno je prvo započeti razgovor i pronaći zajedničke teme. Potrebno je pratiti govor tijela druge osobe i procijeniti vrijedi li priznati svoje osjećaje. Često je odmah vidljivo jesu li osobe kompatibilne.

Kim Marušić, 3. g

Kako osvojiti srce baš svake cure u pet koraka

Ne možeš je nikako izbaciti iz glave i već vidiš vas dvoje kao idealni par u budućnosti te stalno smišljaš kako je osvojiti, iako ti ona, realno gledajući, nije baš dala nikakvo 'zeleno svjetlo'? Ne brini, zato sam ja tu, stručnjak za ljubav. Nadam se da će ti ovi savjeti biti od velike pomoći. Sretnoo!

1. Kreni!

Prvi dojam jako je važan pa se moraš dobro pripremiti. Istuširaj se i lijepo obuci. Također se pobrini da cura zadrži taj dobar dojam o tebi do vašeg sljedećeg susreta.

2. Budi svoj!

Naravno da moraš biti prirodan, ali ipak se potruđi pokazati curi koja ti se sviđa najbolju verziju sebe. Nemoj glumiti frajera, radije budi jednostavan i prirodan kakav si inače. Mi cure ne volimo dečke koji se prave da su frajeri i glavne face u društvu. Više volimo prirodne dečke koji se trude oko nas i pokazuju nam koliko im se sviđamo. Ako se počneš tako ponašati, vjeruj mi, nijedna cura neće ti moći odoljeti.

3. Pazi na govor tijela.

Prvenstveno bi trebao poraditi na gledanju u oči. Gledanje cure u oči dok pričaš s njom nije samo pristojno, već je i provjeren recept koji pali kod zavodjenja. Svaki put kad se pogledate u oči, nasmij se i tako joj pokaži da ti se stvarno sviđa. Nemoj biti sramežljiv jer ćeš je teško osvojiti.

4. Zaboravi na ulete, upotrijebi humor!

„Jesu li tvoji starci teroristi? Jer ti si prava bomba!“ ili „Gdje si ribo, ja sam akvarij!“ uleti su koje bi ipak trebao zaboraviti. Vama to možda zvuči simpatično, ali mi cure ipak volimo originalnije šale. Zato s vremena na vrijeme ubaci neku foru ili vic da razgovor učiniš zanimljivijim i opuštenijim.

5. Nikada ne pretjeruj s komplimentima.

Naravno da svaka cura voli čuti kompliment, ali ne bi smio pretjerivati jer bi se tvoji komplimenti mogli činiti pretjeranima i odbiti curu s kojom razgovaraš.

Vaš stručnjak za ljubav – N. Č.

Kamo gremo? Ni ni bitno!

Dobili ste poziv za Tinu pa se trebate spremi na brzinu. Nema problema, spremile smo vam par koraka kako da se lakše organizirate i budete spremni na vrijeme.

1. korak: Briga za lice

En dan prije stavite se mackalice na lice u nadi da će van se si prištići maknat.

2. korak: Tuširanje

Ne želite da vas izbjegava potencijalna srodna duša na fešti zato se uperite z nekin šamponon ki joku lipu vunja.

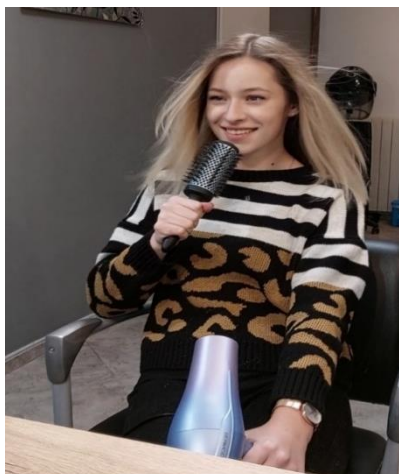
3. korak: Obleka

Obučite ruba pristuvana vremenu. Pušlušajte mamu i ponjer hote na test prolaznosti poli tatića.

4. korak: Šminka

„ Mama, mama bitna je figura, celi svet je štuk i pitura. “

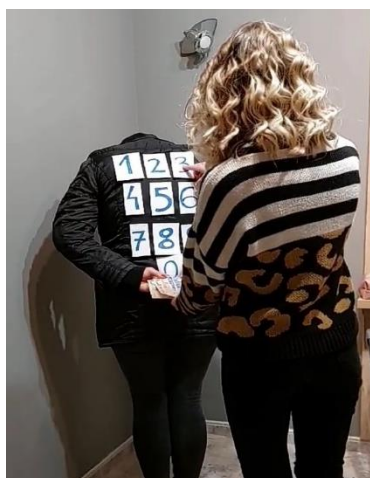
5. korak: Frizura

Okej...ni već čas tako da ušušite lasi, pučesajte se i frizura je finjena. Obavezno zamite laštik z sobon jer će siguru rabit.

6. korak: Čuda prfuma

Znate da će se si ubrnat za vami ako imate dobar prfum, tako da si slobodno date oduška i stavite ga ena litra – idealna količina za subotnju feštu.

7. korak: Žicanje šoldi

Cila šetimana prije fešte morate bit joku dubri z mamon i taton jer želite dobit šolde katjere ćete putrušit na pjača...dve, tri..

8. korak: Zagrijavanje

I za kraj morate se zagrijat z sokićima 😊 Obavezno se morate slikat i objavit na Istragram jer ako nigde niste to objavili ni se desilo.

Morena Dušić i Natali Kontić, 3. g

Razgovor s Elijem Piskom i njegovom unukom Elom Gržinić

„Glazba i građevinarstvo najviše su ispunili moj životni put, naravno, uz obitelj.“

S Elijem i Elom razgovarala je Emma Majer, 3. g.

Elio Pisak, prvi istarski brk i istarski Mišo Kovač, poznat je pjevač još iz vremena Jugoslavije. Svoju popularnost stekao je brojnim hitovima u kojima uživa

nekoliko generacija. O karijeri i slavi ovoga izuzetnoga pjevača puno se zna, ali to nije sve što čini život jednoga glazbenika pa smo se u ovome intervjuu dotakli i obiteljskih pitanja. Posebnu pažnju posvetili smo njegovu odnosu s unukom Elom Gržinić,

učenicom 3. g razreda Srednje škole Buzet, i saznali kako je na nju utjecalo odrastanje uz slavnoga pjevača

Možete li nam nešto reći o sebi – kako ste živjeli prije no što ste se počeli intenzivno baviti glazbom i kako je to zapravo započelo?

Elio: Uvijek ću se sjećati radosti koje su me pratile za vrijeme druženja s mojim predivnim roditeljima s kojima sam živio sve do svoje 15. godine kad sam otišao na školovanje u Ljubljanu. Rado se sjećam kako sam kao dijete slušao svoju braću, sestre i roditelje kako predivno pjevaju te sam želio i sam postati dio toga. To mi se i ostvarilo nakon što su me moji vršnjaci u spomenutoj školi u Ljubljani počeli nagovarati da počnem svirati gitaru i pjevušiti. Eto, malo po malo, nešto se počelo micati, sprijateljio sam se s gitarom i, moram priznati, s velikim zadovoljstvom tu i tamo zapjevao u društvu.

Ela, koje su tvoje prve uspomene na djedove nastupe?

Ela: Kada sam bila mala, znala sam gledati njegove spotove koje smo imali na DVD-u. Posebno mi je bio drag spot za pjesmu *Gdje to piše*. Često sam s roditeljima odlazila na nonetove koncerte i penjala se k njemu na pozornicu kako bismo mogli zajedno pjevati pred publikom.

Kojim ste se zajedničkim aktivnostima bavili s Elom tijekom njezina odrastanja?

Elio: Bilo je tu predivnih stvari kao što su igranje, zezanje, a malo smo i vježbali. Nešto nas je tu počelo spajati, a to se zove glazba. Svakako da smo imali još aktivnosti kao što su, na primjer, šah pa bih želio istaknuti da sam uvijek s velikim zadovoljstvom iščekivao rezultate

koje je Ela postizala na natjecanjima u šahu - naravno, ne zahvaljujući meni (smijeh).

Svakako, određeno vrijeme izdvojili smo za gljivarstvo, a i za šetnje. Posebno mi je bilo simpatično kad se Ela trudila držati korak sa mnom dok smo hodali, a ponekad je s tim imala i malo problema.

Ela: Bilo mi je jako drago pjevati pjesmu *Lola* izvođača Pro arte koju me nono učio svirati na gitari. Mislim da me on poticao da se pridružim školskom zboru u osnovnoj školi pa sam tako i sudjelovala na natjecanjima kao što su Mali mali mikrofon i Mali veliki mikrofon. Član sam Vokalne skupine naše Srednje škole Buzet, a bila sam i član Školskoga benda. Kao što je već spomenuo, bilo je tu i puno druženja u prirodi, zezanja i igranja nekih društvenih igara kao što je šah. Uz njegovu pomoć postizala sam brojne nagrade na natjecanjima u šahu.

Je li glazba Vaše jedino zanimanje ili postoji još nešto čime se bavite ili čime ste se bavili?

Elio: Pa ja vrlo često znam reći da sam u životu uvijek imao dvije ljubavi i odmah da kažem zbog čega. Zato što te jedna uvijek voli. A sada malo ozbiljnije. Dakle, govorim o glazbi i o građevinarstvu, ta su dva područja nekako najviše ispunila moj životni put, naravno, uz obitelj.

Kako se pripremate za nastupe? Je li trema i dalje prisutna?

Elio: Bit ću iskren, imam svoj stav u vezi tog pitanja. Svi ljudi koji osjećaju pravu dozu odgovornosti imaju i tremu koju nazivamo pozitivna trema, odnosno adrenalinska trema zbog želje da nastup bude uspješan. Tremu stvara povišena doza emocija bez kojih bismo mi pjevači bili kao jelo bez začina. Ako me pitate kako se riješiti treme ili kako smanjiti napetost prije nastupa, imam mali savjet. Nemojte to sakrivati u sebi, nego o tome otvoreno razgovarajte i trema će proći.

Ela: Kod mene je još uvijek prisutna trema prije nastupa iako sam shvatila da mi uz više vježbanja i češće nastupe ipak postaje sve lakše. Iskreno, smatram da svaka osoba koja govori kako nema nikakve treme, laže.

Jeste li zadovoljni onime što ste dosad postigli?

Elio: Uvijek se može više, ali u istom dahu trebam reći da čovjek treba imati mjeru u svakoj stvari i ne biti lažno skroman. Zato priznajem da sam presretan s onim što sam uspio napraviti zahvaljujući svojoj dragoj publici i suradnicima - autorima i kompozitorima koji su profesionalno odrađivali svoj posao i nesebično dali dio sebe u stvaranju pjesama za koje se nadam da će me nadživjeti.

Imate li kakvih planova za neku novu pjesmu?

Elio: Da, evo prije nego što kažem nešto o novoj pjesmi, želio bih se osvrnuti na to da sam imao veliku čast i zadovoljstvo u svojoj karijeri surađivati s najistaknutijim imenima zabavne glazbe na području naše bivše države Jugoslavije. Svakako moram spomenuti Đorđa Novkovića, Rajka Dujmića, Zrinka Tutića, Andrea Bašu, Mladena Grdovića i još mnoge kvalitetne autore koji su pisali pjesme za mene. Nažalost, moj veliki prijatelj Đorđe Novković napustio nas je zauvijek prije desetak godina pa sam bio primoran stidljivo krenuti u pisanje stihova i glazbe za svoje nove pjesme za koje se iskreno nadam da se našoj dragoj publici sviđaju. Neke od tih su: *Konobarica*, *Sve od Trsta do Trsata*, *Plamen stare ljubavi*, *Ovo je moja Istra*, *Nije ljubav ljubomora*, *Pitam se* i pjesma *Kao nekada* koju isto tako potpisujem u cijelosti.

Ela, želiš li što dodati za kraj?

Ela: Volim što ponekad mogu ponosno reći kako je taj o kome se razgovara, Elio Pisak, moj nono. Nisam sigurna želim li nastaviti njegovim stopama, ali takav mi se stil života čini zanimljiv.

ZABAVNI

KUTAK

Psihotest: Pronađi sebe!

Odmorimo glavice od silnog teksta i napornoga čitanja. Pripremili smo vam nekoliko minuta zabave. Naša je škola posebna po mnogočemu pa tako i po zanimljivim nastavnicima. Svatko od njih nosi svoju jedinstvenu energiju. Odgovori na nekoliko pitanja i saznaj kojemu si nastavniku najsličniji/najsličnija!

1. Koja te osobina najbolje opisuje?

- A) organiziranost
- B) duhovitost
- C) kreativnost
- D) logičnost

2. Što te od navedenog fascinira?

- A) poezija
- B) klimatske promjene
- C) slikarstvo
- D) znanost

3. Koju bi osobu volio/voljela upoznati?

- A) Williama Shakespearea
- B) Sulejmana Veličanstvenog
- C) Picassa
- D) Alberta Einsteina

4. Kišovito je vrijeme, a ti ...

- A) čitaš knjigu
- B) uzimaš kišobran i izlaziš iz kuće
- C) posjećuješ muzej
- D) dovršavaš obaveze

7. Gdje se vidiš za pet godina?

- A) Promoviram svoje književno remek-djelo.
- B) Sudjelujem u plivačkom natjecanju u Panamskom kanalu.
- C) Putujem svijetom i divim se arhitekturi.
- D) Selim se u svemir i istražujem planete.

6. Koji ti se citat najviše sviđa?

- A) *Soba bez knjiga slična je tijelu bez duše.*
- B) *Sreća je cilj u životu.*
- C) *Stvorit ću novi svijet, nova brda, nove gradove.*
- D) *Prava priroda stvari voli se skrivati.*

5. Kako se pripremaš za nastavu?

- A) Napišem si bilješke i interpretiram ih na svoj način.
- B) Dolazim opušteno i improviziram.
- C) Uvježbavam prezentaciju.
- D) Rješavam zadatke.

Najviše odgovora A. Ti posjeduješ osobnost sličnu profesorici Tei Peloza!

Uvijek se pažljivo i organizirano pripremaš za nastavni sat i temeljit/temeljita si u svome radu. Zanimaš se za književnost i poeziju. Sposobnost izražavanja emocija smatraš jako bitnim, a privlače te ljudi bogatog vokabulara. Tvoja najizraženija osobina je suosjećajnost, a idealno zanimanje nastavnik hrvatskoga jezika.

Najviše odgovora B. Ti posjeduješ osobnost sličnu profesoru Boži Tolušiću!

Zračiš pozitivnom energijom i veseljem te smatraš da je najbitnije samostalno promišljanje u pronalasku odgovora. Nijedan izazov nije ti težak i hrabrost je tvoja vrlina. Privlače te ljudi koji su uvijek spremni našaliti se i dobro se nasmijati. Najvjerojatnije te zanimaju područja geologije i arheologije.

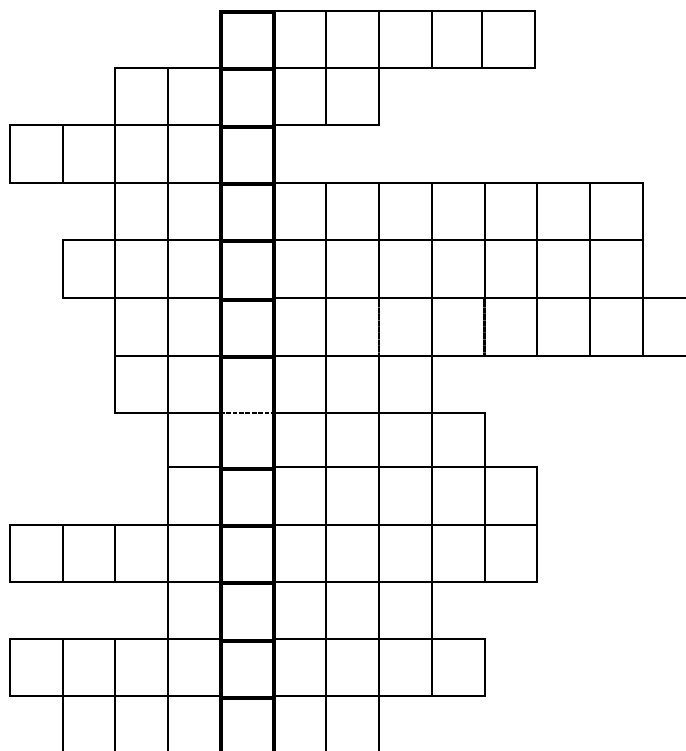
Najviše odgovora C. Ti posjeduješ osobnost sličnu profesoru Marku Smoljanu!

Ti imaš pravu umjetničku dušu te kreativnu i emotivnu osobnost. Ulaskom u bilo koji prostor, ukradeš svu pažnju svojim karizmatičnim pristupom i posebnim gestama. Ljudi te jako vole jer daješ najbolje savjete. Prisutan/prisutna si na svim kulturnim događanjima, a posebno voliš koncerte. Zanima te arhitektura, a u budućnosti očekuj zabavna putovanja svijetom.

Najviše odgovora D. Ti posjeduješ osobnost sličnu profesorici Miji Žudić!

Tvoja su strast prirodni predmeti, a tvoja najizraženija osobnost je logičnost. Voliš boraviti u prirodi, fotografirati osobe i pojave, ali puno istražuješ i izražavaš se formulama. Dobrodošao/dobrodošla si u društvu jer si uvijek spreman/spremna saslušati druge i pokazati razumijevanje. Svakako razmisli o zanimanjima iz STEM područja.

Križaljka

Svaki zabavni kutak mora imati svoju križaljku. Tako smo vam i mi pripremili križaljku sa zanimljivim pojmovima. Rješenja se upisuju samo vodoravno, a kada završite s ispunjavanjem, u označenim poljima, čitajući odozgo prema dolje, dobit ćete frazu koja opisuje naše tinejdžerske godine.

1. Ispit koji očekuje učenike završnih razreda srednje škole, prvenstveno gimnazijalce.
2. Naziv lista koji tradicionalno izrađuju učenici trećega razreda naše škole.
3. Na njoj kredom pišeš i greške spužvom brišeš.
4. Vrsta komunikacije u *online* nastavi.
5. Dobrovoljni humanitarni rad kojim se također bave učenici naše škole.
6. Zbog epidemioloških mjera u našoj školi moramo nositi...
7. Cijena kave na našem školskom aparatu za kavu.
8. Higijenski proizvod koji je od ove godine dostupan svim djevojkama u školskom toaletu.
9. Pojam koji označava duboko znanje te dobro rasuđivanje.
10. Najgori dan u tjednu.
11. Žargonizam koji učenici upotrebljavaju umjesto izraza negativna ocjena.
12. Povijesno razdoblje čiji naziv znači preporod ili ponovno rođenje.
13. Kada ti je dosadno, „skrolaš“ na platformi koja se zove...

Biseri

prof, Badurina: „Stavite sebe u svoju kožu.“

3. g igrao je pogodi riječ.

Paola: „S tim promatraš zvijezde.“

Ana Paola: „Mikroskop!“

Natali Č. :“ Koje županije su išle *online*?”

Natali K. :“ To anke mene zanima, forši neke istarske.“

Natali Č.: „Kako je Grinch ukrao mjesec.“

Natali K. na satu Engleskog jezika: „Kako je 'aj' kad je 'I'?“

prof. Žudić: „Koji metali nemaju magnetska svojstva?“

Pina: „Kisik!“

Erika V. : „Dok se priča se ne jede!“

3. g točno je odgovorio na postavljeno pitanje.

prof. Gotlibović: „Ovo je svjetlo na kraju Učke.“

prof. Kedžo: „Kako se zove muzika koju slušaju *punker*?“

Ana Paola i Natali K. u isti glas: „*Rock!*“

Natali Č.: „Charlie i tvornica Coca-Cole.“

Erika N.: „Pa znan, ali ne znan.“

XY: „Leonardo di Caprio je nacrtao Mona Lisu.“

prof. Pincan: „Kako se na engleskom jeziku kaže korica na knjigama?“

Paola: „The korica.“

prof. Gotlibović čeka 3. g da odgovori na pitanje: „Pustim si muziku k'o kad razgovaram s Telekomom dok čekam da mi odgovorite.“

prof. Žudić: „Koje vrste magneta sve postoje?“

Pina: „Moj tata ima puno magneta na Josipa Broza Tita!“

Erika N.: „Kako ovaj ide tako brzo?“

Pina: „Zato jer je cijepljen.“

Natali Č. : „Kaj bi bilo da pojedemo malo bakra?“

Erika V.: „Biš imala više željeza u krvi.“

prof. Peloza: „Ivo jede jabuku, Ivo hoda šumom...“

Pina: „Je Ivo Snjeguljica?“

XY: „Da možu preživiti.“

prof. Gotlibović: „S vama ću uvenuti kao biljka.“

prof. Pincan: „So we have finished the first and second units and now we are moving on to...“

Natali Č: „...the grob“

Erika V.: „Ja sam tamo stojila.“

Erika N. : „Tito je bio predsjednik Egipta.“

Pina: „Alo! Faraon se to zove...!“

OSOBNOSTI NAŠEG RAZREDA

"Mi smo svi različiti, što je sjajno jer smo svi jedinstveni.

Bez raznolikosti, život bi bio vrlo dosadan. "

Catherine Pulsifer

Rebeca Marušić, 3. g

3.g

	Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak
0 7:10 - 7:55					
1 8:00 - 8:45	NIKAD NISAM...	FILMOVI 	GLAZBA 	FILMOVI 	SNAPCHAT
2 8:50 - 9:35				TIKTOK 	
3 9:40 - 10:25	ISTINA ILI IZAZOV	FEŠTA	GRAD, SELO, DRŽAVA	UNO 	BRIŠKULA
4 11:00 - 11:45			BI LI RADIJE?		INSTAGRAM
5 11:50 - 12:35	MARENDA	MARENDA		FEŠTA	
6 12:40 - 13:25	GLAZBA 	SPAVANJE	FILMOVI 	SPAVANJE	ŠETNJA
7 13:30 - 14:15		GLAZBA 			
8 14:20 - 15:05	FEŠTA		GRAD, SELO, DRŽAVA		